

Dr. P. V. SWAMINATHAN
ஸ்ரீ விஸ்வநாதர்

ஸ்ரீ வ ச வ தே வ ன் ன ம்,
தி ரு ந ந் தி தே வ ர்

பி ள் ஷ ன் த் த மி ழ்

திருக்கயிலாசபரம்பரைப் பொம்ம்புரம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீன வித்துவானும்,

ப ண் னு ரு ட் டி

நமசிவாய நாவலர் மாணாக்கருமாகிய

வாசீச பக்த நாவலரென்னும்

அப்பாவையரவர்கள்

இ ய ற் றி ய து.

—:—

தி ஃ து,

சி த ம் ப ர ம்

சொக்கலிங்கபிள்ளை குமாரரும்,

ப ண் னு ரு ட் டி

ரிவினியூ இனிஸ்பெக்டரவர்களுமாகிய

முத்துவேலாபுதம்பிள்ளையவர்கள்

பெ ர நு ரு த வி ய ர்,

செ ன் னை:

மஹாலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

விசுவாச ஸ்ரீ மகாமதி.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீவசவ தேவரென்னும் திருநந்திதேவர்.

பிள்ளா த்தமிழ்.

காப்பு.

மாமேவு தந்தைதன் மார்பிடைத் தோற்றும் வராகத் தனிக்
கோட் டென், மன்னுசன் கைக்கோ நிறக்கொண்டு வைத்துமிளிர்
மற்றதின் லுண்ண கோக்கித், - தாமேவு கைக்கோடு மக்கோடு மொ
ருகனிற் தான்பெற்ற கோடே பெனத், - தன்னுளத் தெண்ணிவிளே
யாடல்புரி யைங்கரத் தற்பரண யஞ்சலிப் பாந், - தாமேவு கைலைம
லை தனினின்று சிவசுணத் தொகையடிய ரோடுபோந்தே, தொல்லு
லகிலிங்குளா புரியெனும் பதியினிற் றேன்றியே தெய்வநிலைமைத், -
தேமேவு மரியவொரு குழவியாய் நிலவியே செய்யவல் வீரசைவச்,
செயலெலா மிவ்வுலகி லறிதரச் செய்தவொரு தேவனைக் காக்க வெ
ன்றே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால் சிவபெருமான் உமாதேவியார்.

உலகெலாங் காக்குமோ ரச்சுதக் கடவுளி னீரடியு முயர்நீற்
றொடு, முருத்திரக் கண்மணியு முடையவொரு தனிமுத லுமாபதியி
னீரடி களு, - மிலகுபரு வதமன்ன னீன்றமர கதமேனி யியல்பசுங்
கொடியி னடியு, மின்னோரி னடியெலா மென்முடிக் கணியாக வே
ற்றித் துதித்து மகிழ்வாம், - மலகன்ம மொருவியே தொல்லுலகின்
மருவியொருமகிமைபெறு வீரசைவ, மன்னுமல் லமதேவ தந்தை

யிணையடிமேவி மாசற்ற வங்க லிங்க,—மிலகுவி வாயுற்ற சிவ
கணங் கட்கெலா மிறைமையாய் வீற்றிருந்த, வியல்வசவ தேவ
னெனு நாமந்தரித்தவோ ரிளவலைக் காக்க வென்றே. (க)

விநாயகக்கடவுள் முருகக்கடவுள்.

செய்யமாங் கணியொன்று பெறவேண்டி யையனைச் செவ்விதின்
வலஞ் செய்துமுற், நேர்ந்தவக்கணிபெற்ற வள்ளலீ ரடிகளுஞ் செய்
யமுள ரித்தேவனைத்,—தய்யவொரு மொழியால் வெருட்டியே சி
றையிட்ட தோன்றலின் றுணையடிகளுந், தோமறக் கொண்டெனது
முடியினுக் கணிபெறச் சூட்டித் துதித்து மகிழ்வாம்,—வெய்யசம ண
ச்சமயங் குன்றிடவுஞ் சிவசமய மெய்யெனப் பரமதமெலா, மேலாக
வேறினைத் திவ்வீர சைவத்துண் மேவிடவு மருள் வடிவமாய்ப்,—பை
யவிய வுலகினிற் றோன்றியே சங்கமப் பத்தியின் மேவி நிற்பான்,
பான்மையுறு குழவியாய் வந்தவ தரித்தவொரு பண்ணவற் காக்க
வென்றே. (உ)

அல்லமதேவர், சித்தாராமதேவர், கொக்கிதேவர்
முதலிய சரணர்.

அன்பே திரண்டவடி வாம்நிரங் காரசுஞ் ஞானியிவ ராற்றிய
தவு, மதுவே திரண்டதென வந்தவ தரித்தவல் லமதேவ னீரடிக
ளுந்,—துன்பறுஞ் சித்தரா மன்கொக்கி தேவனுந் தூயமடி வால
மாச்சன், துய்யமோ ளிகைமார னக்கமா தேவியொடு தோன்றிவரும்
வீரசைவ,—ரின்புபெறு சிவசரணர் தூயதிரு வடிகளு மெப்போது
மேத்தெடுப்பா, மெழிற்றிக் கைலைமலை யிற்காவல் பூண்டரிய விமை
யவர்க ளோடுமெழிலார்,—மன்பெரிய தவரெலா முன்னே வணங்
கியேவள்ளல்பாற் செலவுத்தரம், வாங்கியே கப்பெரிய மூர்த்தியாய்
நின்றவொரு வள்ளலைக் காக்க வென்றே.

நால்வர் முதலிய அடியவர்.

வெங்குருவி னிற்சிவ பாதவிரு தயர்மகவின் மேவிமூன் நக
வை தனிலே, மெய்ஞ்ஞான முற்றதிரு ஞானசம் பந்தனும் வெண்
ணீறு தன்னு லுடற்,—பொங்குருலையினீகி யுய்த்தவாசினும் போற்
றுதிரு நாவலூரிற், போந்தவூன் றெண்டனாஞ் சுந்தரனும் வாதவூர்ப்
போற்றுவு சுகதேவனும்,—தங்குமற் றைத்தொண்ட ரனைவரு
மிதயமலர் தானுறத் தண்ண டியினே, தயங்குஞ் சிரத்தினிற் சூடிய
வர் தங்களைத் தப்பா திறைஞ்சல் செய்வாம்,—நங்குரு பரண்கை
யல்லமாப் பிரபுவின் கல்லடி களைப்பற்றியே, நானில மதிற்பத்தி
தனைமிக வளர்த்தவொரு நந்தியைக் காக்க வென்றே. (ச)

சங்குகன்னர், சிவஞானபாலையர் முதலியோர்.

வெள்ளிமால் வரையோங்கு கணநாத ராசீசங்கு கன்னராயக
கல்லா டையும், வெண்ணீறு சண்ணித்த திருமேனி கண்மணியு
மேவுகுண் டலபூடண,—மெள்ளலறு மாத்திரைக் கோல்விபூ திப்
பையு மினியசிவ லிங்கமோடே, யெழிலிருத் தருகடற் றோன்றி
வெளி வந்தவோ ரியல்பால சித்ததேவர்,—விள்ளுமவ ரடியரா
யத் தோன்றுமொரு சிவஞான பாலையர் மேவுமெற்கே, மினிர்போத
காசிரிய பஞ்சாக்க ரப்புலவர் மேன்மைபெறு கலையுணர்வினும்,—
றள்ளருஞ் சுந்தேக மாதிகளை வித்தீரு ளிராமலிங் கத்தேசிகர், தங்
குமிவர் பதமெலாம் போற்றுவாம் நந்தியின் றமிழ்மகவு கவி
தழையவே.

காப்புப் பருவம்

முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்.

ஒங்குசீர்க் கைலைமலை பாசிவச் சம்பந்த முளதென் லுணர்த்த வொருதா, ஞுவப்புடன் மடித்தபர சிவமென வுணர்ந்திட வொருதா னெமித் தூன்றியே,—பாங்குபெறு வேதாக மாதிசை தமைமுன்ம் பசுபதிப் பாற்பெற்ற சீர், பன்னுமது போலிருகை யூன்றிமுக மசையவே பயிலாகமங்கண்முடியாத், தாங்குமொரு வாதான விதிப்படி தரித்தமெய்த் தற்பாக் கலைங்கமூந், தானசைய வெண்ணீ றணிந்ததிரு மேனியுந் தானசைய வரிய கைலைத்,—தேங்குபெரு மலையினிற் காவல்புரி சற்குரவ செங்கீரை யாடி யருளே, திருநந்தி தேவனெனு மொருவசவ தேசிகா செங்கீரையாடியருளே. (க)

மாமேவுசிவப்ரா னோர்பகலின் மதுனாயின் மலமங்கைதானறி தா, மன்னும்வே தாகமக் கலையினுண் பொருளெலாம் வருத்திடுங் காலெமன்னை,—தாமேவியன்னவை செவிக்கேற்றிடாதவத் தகைமையைக் கண்ணிவமூந், தான்சினங் கொண்டே சபித்திடலு மவணின்ற சண்முகனு மத்திமுகனும்,—வாமேவியவ்வேத முறையினைச் சலதியின் மருவப் பறித் தெறிதலு, மன்னுமது சிரமேற்று மலிகடற் சுறவாகி வாழ்ந்தவச வண்ணமணியே,—தேமேவு மபரசம் பெனநின்ற செல்வமே செங்கீரை யாடியருளே, திருநந்தி தேவனெனு மொருவசவ தேசிகா செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

சந்தமிகு மறைமொழியு மெந்தைபாற் சாலச் சிவாகமத் தனை யுணர்ந்தே, சனற்குமா ரப்பெரிய முனிவர்க் குரைக்கவவர் சத்திய ஞானிக்குச்சொல,—வந்தமிகு மவர்பாஞ்சோதிக்குரைத்திட வவர்கடற் சூழ்புவியினு, ளரியதக்கிணதேய மெய்கண்டமுனிவர்க் கறைந்திடக் கொண்டவரதை,—மந்தமறு சிவஞான போதமென வேத மிழில் வாய்மலர் தரற்காரணம், மருவுநின் னருளே யெனப்புலவர் போற்றிட மன்னும் வசவண்ண மணியே,—செந்திரு வெண்சிவக் குறிகொண்ட செய்மே செங்கீரை யாடியருளே, திருநந்தி தேவனெனு மொருவசவதேசிகா செங்கீரை யாடியருளே. (ஈ)

வேறு.

தெருள்பெறு மணியே சிவமுறு மணியே திருவே யுருவே யென்
 • சித்தமு ணின்றே பத்திவளர்க்குந் தெய்வத் திருவுருவே
 யிருள்வளர் பாசத் தவர்மன மேகா வேந்தற் றனிமுதலே
 விடப முகந் திரிந் தேயவு தரித்த வென்னா ருயிரே நன்
 மருளு தாய்மைத்தவர்மனம் வாழ்ந்தே மற்றவர் வேட்கை யெலா
 மன்னிடவீர்தே வள்ளலெனும்பெயர் வாய்ந்தபெருந்தகையே
 யருளுறு திருநந் தித்தே வேநீ யாடுக செங்கீரை
 யல்லம தேவ னல்லருள் பெற்றோ யாடுக செங்கீரை. (ச)

இன்பே மிக்குறும் வானத்தவர்களு மிருபாக் கிருகதிர்போன்
 மிருளக லத்திகழ் திகிரிச் சங்க மேந்திய திருமாலு
 மன்பே ருலகை யாங்கிய கலையின் மாதுறு முண்டகனு
 மற்றைய தேவ மிருடிகள் சித்தரும் வந்து வணங்கலி னான்
 முன்பே கைலக் கோயிலின் வாயின் மூடாத் தகைமையுற
 முற்பெறு காவல் புரிந்திடு மாற்றன் முறையே முறையாக்கொ
 ளன்பே வடிவெனு நந்தித் தேவே யாடுக செங்கீரை
 யல்லம தேவ னல்லருள் பெற்றோ யாடுக செங்கீரை.
 செங்கீரைப்பருவம்

முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

விண்ணின் நிழியு மருவியெதிர் விருப்பின் விளையாடுபுதுதி
 ச்கை, வீசி யுறிஞ்சி மேலோங்க வீசுபுனல்போய் வெண்ணிலவின், -
 உண்ணுமுடலி னினைதரவே நகைவெண் மதியும் தனாலே, நானும்
 நளிர்வெண் மதியென்ன நவிலக்கிடக்குங் கைலைமலை, -யண்ணற்
 கோயில் வாயிலதன் பாலையமைந்தான் கெய்துபெரு, மரியதேவர்

தம்மையெல்லா மளவா யுள்ளே செலுத்து மொரு,—தண்ணக் தருவா
மெனுமவசவ தாலோ தாலோ தாலேலோ, சகச மலமா சகல்வீர
சைவா தாலோ தாலேலோ. (க)

சோதி வடிவாம் பொற்சிகரத் தோற்ற மதனைச் சுக்கிரனுஞ்,
சோதி யெனவே யுளங்கொண்டு தோன்று மிதன்கால் நமக்காட்சி,—
யீதிம் மலைக்கண்வருவதெவ னென்று மருண்டு தெளியுந்தே, யிருக்
கும் போதங் கெய்தகுரு மதியு நோக்கி யிருங்கதிராற்,—நீதிலாத
திருச்சைலச் சிகரமெனவே யுளத் தெண்ணித், தெரிந்தே யகலக்
குறுகைகொள் செய்கை யாற்கா லங்கழியுஞ்,—சாதமலை யினொடு
வந்த தலைவா தாலோ தாலேலோ, சகச மலமா சகல்வீர சைவா
தாலோ தாலேலோ. (உ)

வெய்ய கதிரின் றிரளெறிக்க விளங்கு பொன்மா டங்களெலா,
மேருகிரியின் னமுமிறைவர் வில்லா யெடுப்பரோ வென்றே,—து
ய்ய வுளங்கொண் டின்னகரைச் சூழி னுபத் துறாதெனவே, துணி
ந்து மாட வடிவுகொடு துதைந்தா லொக்குந் தோற்றமதைப்,—பை
யக் காட்டு மத்தகைய பசிய பொன்னின் மாடமவன், பரவிநிற்க
வப்பொன்னின் பரியாயப்பேர் தாம்பயின்ற,—சைய சலியா ணப்பு
ரியின் றலைவா தாலோ தாலேலோ, சகச மலமாசகல்வீர சைவா தா
லோ தாலேலோ. (ங)

வேறு.

இடப முகந்திரித் தேவெளி வந்த விறைவா தாலேலோ

வெந்தை பிரான்்றிருக் கைலைக் காவ லிசைந்தவ தாலேலோ
கடமிடு மெந்தையி னெருபர தந்தனை நவின்றவ தாலேலோ

நடனச் சதிசழீஇ முழுவ மதிர்க்கு மற்றவ தாலேலோ
மடமிரு முலகின் மாயை யகற்று மருந்தே தாலேலோ

வசவத் திருநா மம்பெறு நந்தி மாதவ தாலேலோ
தடவரை யோடு பிறந்த மருந்தே தாலோ தாலேலோ

சங்கம பத்திகொள் சற்குரு பானே தாலோ தாலேலோ. (ச)

ஆரண முற்று மறித்திடு முத்தம வமுதே தாலேலோ
 வருளுறு பத்தி யெனும்பயி ராக்கிய வரசே தாலேலோ
 வாரண னாகிய ரனுதின மும்பணி மன்னே தாலேலோ
 மலமொரு மூன்று மொருவிய வின்ப வாரியெ தாலேலோ
 காரண வாதை யேழ்மேற் சிவவொளி கண்டவ தாலேலோ
 கரண மனைத்துஞ் சிவவடி வாயுறு கண்ணே தாலேலோ
 நாரண சிவலிங் கம்புனை வசவ தாலோ தாலேலோ
 சங்கம பத்தி கொள் சற்குரு பரனே தாலோ தாலேலோ(டு)

தாலப் பருவம்

முற்றிற்று.

சப்பாணிப் பருவம்.

மால்விடைத் தருமவிடை யதிகாரவிடையோடு மருகுவெள்
 விடை யென்னவே, வாய்த்தவிலி விடைகளின் மன்னியைந் தொழி
 வினை வளர்த்தவிறை மிகமகிழ் தர,—நால்விடைச் சொருபமாய்
 நின்றனகை லாயமலை நற்காவல் பூண்டங்ஙனே, நணுகுமா தேவர்கின்
 னரரிருடி சித்தரும் நவில்கருடர் கந்தரு வருக,—கால்விசை யறி
 ந்தயோ கத்தரிவர் தாமெலாங் கடவுளின் நந்தியென்றே, கை
 களைச் சிரமீ மிசைக்குவித் தேநிற்குங் கடவுளே தீயகன்மத்,—தால்
 வரும் மலமா சகன்றவொரு தெய்வமே சப்பாணி கொட்டி யருளே,
 தருமறை யுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டி
 யருளே.

(க)

முத்திசா தனமொன்று பெறவேண்டிற் பத்தியே முதலெனக்
 கொள்ளினலாது, முற்று தெனப்புகலு மரியமூ தறிவாளர் மொழியின்
 றிறத்தி லந்தப்,—பத்திவரும் வழிதனக் கொருகூட்சி சொலின்பர
 சம்புவைப் பரவிந்தமும், பயிற்று வடித்தொண்டு கொள்ளினலாதெ

ய்தா தெனப்புக் ல நின்ற பாமே,—சித்தியிவ் வகையினின் றிருவடி யினிற் பதாற் றெய்வ! நீயென்ன வேதஞ், செப்பிய மொழித்தி றஞ் சத்திய மெனக்கொண்டு திருவாளர் தாமுணர்ந்தே,—சத்தியி றை நந்தியென் றேகொளுஞ் சற்குரவ சப்பாணி கொட்டியருளே, தருமறை யுணர்ந்திறை வுணத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (2)

ஒங்குஞ் சராயுச மண்டசஞ் சுவேதச முற்பீச்ச மென்ன வோது, மொருநான்கு பசவையுந் தனிகொண்டு பூட்டியே யொளிர் மும்மை யுலக மேய்த்தே,—தேங்குசா யங்காலை தறியினிற் கட்டு மிறை செயலெனக் கையேயோங்கு, தெய்வவளந் தைமுற் பசவாதி கட்டுகலாந் தேங்குமிறை யென்ன நின்றே,—பாங்குறும் பத்திசால் வையாக குணமொடும் பரசிவன் றனையலாது, பகருமற் றைக்கடவு ளர்க்குலீ டிதவிடும் பாண்மையதி கார மொன்றே,—தாங்குநனி போ ற்றிடிக் தகைமைபெறு சற்குரவ சப்பாணி கொட்டி யருளே,—தரும றையுணர்ந்திறை வுணத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு.

வாதுறு சமய மனைத்தினு மேலாய் மருவிடுஞ் சிவ சமய

மற்றதின் மேலாய் மருவிடும் வீரசை வச்சம யம்மத்தே

தீதறு மங்கலிங் கத்தயிக் கியுமாய்த் திகழ்தரு தத்வமசி

செப்பிடு முப்பொருள் கொண்டுள தெனவே செவ்வியசாமமறை

யோதுறு மதனா லெந்நெறி யினுமந் நெறிய துயர்ந்ததென

வோவறு தொண்டரு ளந்தெளி தரவே யோர்வித் தந்நெறியின்

கோதறு சாதன நீதி தெரிந்தவ கொட்டுக சப்பாணி

கொற்றவன் விச்சலன் மெச்சும ருட்குரு கொட்டுக சப்பாணி()

சங்கம ருக்குண வாதின ளீதலிற் றகைமைகொ டாய்நீயே

தருமறை யாதியி னுணர்வுப யத்தலிற் சார்தற் தையுநீயே

பங்கமுரூதரு னெறியுரை திறனற் பகர்குர வனுநீயே
 பரசிவ னேத்தரி சித்திட வருள்பான் மையிற்றெய் வீழுநீயே
 விங்குரை வகையா லன்னையி தாகுரு தெய்வமு நீயென்றா
 *வினிதுறு நின்னரு ளேத்துந் திறனோ வியல்கலி ஞாணபுரிச்
 தொங்குறு பொழில்குழ் நகரின் றலைவா கொட்டுக சப்பாணி
 சொற்றவன் விச்சலன் டுமச்சு மருட்குரு கொட்டுக சப்பாணி.
 சப்பாணிப் பருவம்
 முற்றிற்று.

முத்தப் பருவம்.

கதிதரு மெனப்பலச் சிறுதெய்வ மவைமையுட் சுருதாத சிவபத்தி
 யாற், கற்பகத் தருநீழ லாலிலைச் சயனமீக் கருதுகோ கனதமேவீ,-
 வதிதரும்பெருவாழ் வனைத்தையுந் திரணமாய் மதியினுட் கொடு
 சுகத்தின், மன்னுமான் மாக்களின் மலமாசு போக்கியொளி ரல்ல
 மன் மலாடி பணீஇச்,—சதிருறுஞ் சாணர்பல் லாயிரவர் தாமுணத்
 தக்கவா றுபசரித்தத், தயங்குமட மேவாது சார்த்துறை பவர்க்கெ
 லாஞ் சாற்றுசோற் றுக்காவடி,—பதிதரக் கொண்டீட்டு மொருவ
 சவ வருணந்தி பவளவாய் முத்தமருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறு
 பசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்த மருளே. (க)

மாசுறுமிந் நந்தியின் பத்தியை வார்த்தையின் வழங்கிடி னறிப
 கில்லீர், மன்னுகா சினிதனிற் றோன்றியே யணுகிரீர் வளமையிற்
 காண்க வென்றே,—தேசுறுஞ் சிவகணங் கட்டுகிறை புகன்றவா
 சிவகணந் தாமணைந்தே, செய்யநின் பத்தியின் செயலினை நோக்கி
 யே தேர்ந்தனர்க டாமென்றிடின,—வாசமுறு நிற்பத்தி வாய்மை
 யை யெம்மனோர் வாயா வெடுத்தோதவும், வல்லரல் லாமைதேர்ந்
 தும்மவர்க் கொண்டோதல் வள்ளலின் னுனமறிபுமே,—பாசமுற
 வமுதோடருட்பெருக் கொழுகு நின் பவளவாய் முத்த மருளே,
 பசுபதிக் கைலையினி லுறுபசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்தமருளே

ஒய்வறத் தோழ்மைகொண்டபினர்க ளிருவரி னுளமெனப் பல
 ரறிதர, வேரிக்குகை வாயவரை யிற்சிக வணத்தொகைக ளுட
 னினது பத்தியாய, —வாய்மையை யெடுத்தோதி ஈந்தியை நானறி
 வன் மற்றவனு மெனையறி குவன், மன்னுமித னைநீவிர் புவியினிற்
 காண்கவென வள்ளலிறை வாய் மலர்வோற், —ஹய்மைமிகு நின்னை
 யுங் கைலையிறை தன்னையுந் தோயுமுரு, வொன்றே யெனச், சொலு
 ம்வகையி லையமென் னகந்நன் மிருந்துமான் றெண்டில்வழு வாதுநி
 லவிப், —பாய்வரை தனிந்காவல் புரிநந்தி தேவனே பவளவாய் முத்
 தமருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறுபசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்
 தமருளே.

வேறு.

சீலமாய பரஞ்சுடரைத் தெரிசிப் பான்செல் ஸடியொலாஞ், செ
 ம்மல் நின் பின் னிடமணந்தே தேர்ந்து காண்டல் விதிநாடின, —
 ஹாலமாய நின்வதனக் கோட்டி னெவிற் றரியசிலந், தோன்று மை
 ந்து தொழிற் புரியுந் தாயநடன மியற்று மொரு —கோலமதனை
 முப்போதுக் குறுகித் தரிசித் திடற்கென்னிற், குழுமு தினது பெரு
 மையெவர் கூட வல்ல ரெங்கோவே, —மூலமலவா தனையகன்ற முத
 லேமுத்தந் தருகவே, மூவாத் தேவர் தமக்குமொரு முதல்வா முத்த
 ந் தருகவே. (ச)

வான முகட்டி னின்றிழியு மலையினருவி தனைக்கைம்மா, வந்து
 துனைக்கை யாற்றடிப்ப மற்றப் புணன்மே லெழுதலொடு, —மீன
 மொன்று வான்மீன மதனிற் றுக்க மிளிர்குருவும், விழித்தீர் கிருமீ
 னேதென்ன மிகவு தினைக்குங் கான்மீன, —மூனமாகி விழுதலொடு
 மொருமீ னீது மலையருவி, யோடுமீன மெனத்தெரிய வோங்குந்
 திருச்சை லத்துடனே, —மோன நிலையா யுதித்தவொரு முதல்வா
 முத்தந் தருகவே, மூவாத் தேவர் தமக்குமொரு முதல்வா முத்தந்
 தருகவே.

முத்தப் பருவம்
 முற்றிற்று.

வருகைப் பருவம்.

பலவிதத் தனிமணியி னியாத்தவுச் சிப்புவும் பட்டமொடு முக
சட்டியும், பயின்மதா ணியும்வாகு வலயமொடு குண்டலம் பரிதி
யென நிலவெறிக்க, —நிலவுதாற் கிடுசதந் கைத்தண்டை கழலுமே
ஞெக்குழியொடு மோதியோங்கி, நீடவொலி தளர்நடைபொ டிம்வீர
சைவத் திணிலையெங்கு நிகழ்தலுறவே, —மலமா சறுக்கு மொரு வெ
ண்ணீறு சண்ணித்த மேனியினி லக்கமாலே, வருமழ கெணந்தியி
னெய்யெனச் சிவலிங்க மார்பிடை யசைந்தாடவே, நலமுடைய
கைலையிற் காவல்புரி சற்குரவ நற்சிகா மணிவருகவே, நற்றவ
சிலாதாற் குற்றமக வாய்வந்த நந்திதே வன்வருகவே. (க)

பங்கமுறு மாமலர்ப் பிரமணல் லறிவாற் பயின்றுளான் பல
கலையெனப், பகருமது முகமனே யரியபல் வேதமொடு பதிமுகத்
துற்பவித்த, —துங்கமுறு முபரிடத டகுதியுஞ் சிவாகமத் தொகுதி
யும் பிறகலைகளுந், தோமற வுணர்ந்தா ரியத்தலைமை கொண்டே
துலங்கிச் சனற்குமான்முற், —றங்குமா தவர்களுக் கப்பொரு ளெ
லாமுளந் தழையத் தெருட்டி யவர்பாற், சந்தேக மா திகளை வித்தவர்
தமக்கெலாந் தலைமைபெறு குருநாதனீ, —நங்கடவ மேயெனும் வீர
சை வாசார நற்சிகா மணி வருகவே, நற்றவ சிலாதாற் குற்றமக
வாய்வந்த நந்திதே வன் வருகவே. • (உ)

வேறு.

நீடுக்கோக னைத்துறையும் நிமலன் றுணர் திருவுறையும், நில
வண்ண நிறத்தானும் நிகழுமதிகா ரஞ்செலுத்தி, —நாடுங்கடைகோ
தண்டமெனு நற்கோல்கொள்ள மாணியெலா, நறிய பலாசக் கோல்
கொள்ள நவிலநான்காமாச் சிரமத்தார், —மூடும் பிணைகோற் கொள்
ளமுதன் வணிகர்துலாக்கோன் முனைகொள்ள, முதிர்வேளாளந்தா

ற்றுக்கோல்டொள்ள மோலியரசர்செக்தோ, —தேமொறுபிரம்புகொ
ளுஞ் செம்மல்வருகவருகவே, திருமான் மாலு மகற்று மொரு தே
வே வருக வருகவே, (ஈ)

பத்திக்கடலே வருக மிகு பாசப்பகையே வருக வருட், பசுவி
ன்றலைவா வருக குன்றப் பண்பே வருக முழுமுதலாம், —முத்திக்
கரசே வருக சிவமோன நிலையே வருகவருண், மூர்த்திவருக, வெங்க
டவ முதலே வருக முதன்மைபறு, —சுத்திப்பொருளே வருக
வொரு துரிய நிலைகண் நணர்ந்தசயஞ், சோதிவருக துகளகன்ற
துணையே வருக பரமவருட், —சித்திப் பொருளா மருணந்தி தேவே
வருக வருகவே, திருமான் மாலு மகற்றுமொரு தேவே வருக வரு
கவே, (ச)

பரணே வருக பசுத்தலைவ பதியே வருக வைம்பாசப், பற்றற்
தவனே வருகசிவ பதிக்குத் தலைவா வருக செய்யும், —வரமே வருக
திருநந்தி வசவா வருக முத்திலம், வழங்குங் குருவே வருகவெள்ளி
மலையோ னிலையைக் காட்டுமொரு, —கரணே வருக மலமாச களை
லோய் வருக கருணைபொழி, காரே வருக சிவமருவுங் கன்றே வருக
வபரசிவத், —திரணே வருக வருணந்தி தேவே வருக வருகவே, திரு
மான் மாலு மகற்றுமொரு தேவே வருக வருகவே, (ஊ)

வருகைப் பருவம்

முற்றிற்று.

அம்புலிப் பருவம்.

கண்ணரிய சிவபரஞ் சுடர்தொடர்பு மேவாதநன்மலைச்சம்பந்த
மே, நாளிரவி லேவந் திறைப்போது தான்பெறுவை நண்ணுமிக்
குரவனோ தான், —வண்ணமிகு மெந்தையுறு வெள்ளியங் கைலைமலை
வான்றொடு திருச்சைலமாம், மற்றிவை யிரண்டினுறு சம்பந்த

மேவியே வாழ்த்திடுவ னெக்கால மும்,—விண்ணுறுங் கதிரினால்
வெண்மையுறு வாயிவன் வெள்ளியங் கைலை வரைபோல், வேறொ
ருவ ருபகரிப் பின்றியெக் காலமும் மேவுமருள் வெண்மை யுடை
மா,—னண்ணலிவ னொடுநிகர் தியாதலின் மகிழ்ந்துநீ யம்புலி யாட
வாவே, யரிழமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலி
யாடவாவே. (க)

உலகிரு னொதுக்கிநீ வெளிவந்த வங்கனே யோங்குகொழு
நர்ப் பிரிந்த, வொளி யிழைய நாரியர் தமக்குமயல் மூட்டுவை யோது
மிவ னோளுனிகட்,—கிலகமஞ் ஞானவிரு டனைநீக்கி யவர்தமக்
செப்போது மருண் மூட்டுவ, னெழினுரி மார்பல ரிணக்கமதின்
மூழ்கியே யெப்போதும் நிற்பை யிவனு,—நிலவுகில பெருமா னடித்
துணைகண் மறவாத நெஞ்சமொடு வீற்றிருப் பன், நேயமிரு மிவனு
றவு கொள்வையே லுன்றனக் கொருகுறையும் நேராத கா,—ணல
கிலாச் சோதியுரு வாயநங் குருவினொடு மம்புலி யாடவாவே, யரிய
மறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலி யாடவாவே. (உ)

கரியவஞ் ஞானமிரு கள்ளவே டங்கொண் டனைந்தவர் கருத்
தை மாற்றிக், கனலிங்க மேவியுட லுறவருள் புரிந்தவன் நின்ற
னைக் காவான் கொலோ,—விரியும்நின் மேனிகில நாள்களிற் குறை
படுவ தன்றிநீ மிரு காமியாய், மெய்யுரை புசன்றவா கிரியன் கிழத்
தியை மேவியக் குற்றமதனாற்,—பெரியகயரோகமொடு துன்புறவை
யிவையெலாம் பேசுமிவ னோடா டிழிற்,—போருட் கனலிங்க முன்
னுடலின் மேவுறப் பேசரியதீக் கைபுரிவ,—னரியவுட னொயொடு
கனங்கமத னுலீங்கு மம்புலி யாட வாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய
வருணந்தி தேவனோ டம்புலி யாட வாவே. (ஈ)

வெஞ்சுமணர் மூட்டிய பழித்தழலி னின்றால வாயினிடை மே
வவசுர, மெய்மாற்றி யேவந்த பசவினை யனந்தகுண மீனவனு நகரு
ளாரும்,—விஞ்சுநக் காண்டலும் பயமுறீஇக் கூடலின் விமானத்தி

MAHAMANORADHYAYA

... THE IVOO ...

லமர்மூர்த்திபால், விண்ணப்ப மோடுமுறை யிடவிதை வீளித்திவளை
யேவனுமப் பசுவும் வினாவீர்,—றுஞ்சி டவங்காரமா திகளினிள்
வெருட்டித் துலங்குதன் னிருகோட்டினார், றூக்கியே வீசிச் சளிந்
தொரு கணத்தழித் தவன்ருகு சுராகரர்களு,—மஞ்சுமிவ னுற்றீல
யுரைத்திடவு மரிதுகா ணம்புலீ யாட வாவே,—யரியமறை யுணர்
பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாடவாவே. (ச)

சுத்தவிவ னபிதான மந்திரம தாம்நந்தி தேவனெனும் மதுசார்ந்
துமுற், சாற்றரிய சமணப் பெருங்கட லழித்ததைக் சற்றுந் யறி
யாய் கொலோ,—வந்தவறு பான்மூவர் தம்மிலிவன் மாப்பெயர் வாய்
ந்தநமி நந்தி யடிசன், மன்னுசம ணப்பேயர் தமைவென்று தன்
னீரை வார்த்துத்தி பப்பணி தனை,—முந்தவே செய்தவொருமாசரித
மாக்கதை மொழிந்தமுத் தமிழ்சேக் கிழான், மொழியியான்று
கொண்டுமுன் வாய்மலர்ந் திட்டமா முறை யினி லிருப்ப தறிவா,—
யந்தமில் னோடாடி னருள்வல்ல பம்பெறுவை யம்புலீ யாடவாவே,
யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாட
வாவே. (சு)

அம்புலிப் பருவம்

முற்றிற்று.

சிற்றிற் பருவம்.

புகழ்கொண் டோங்கும் தின்வரவு புலப்படாத காரணத் தாற்,
போகும் வழியிற் புழுதிக்கொடு புரிந்தோஞ் சிறிய சிற்றி லிவண்,—
மகிழ்கொண் டியற்று மதில் வதிந்தே மயங்கி நின்றே மாதலினால்,
வள்ளல் நினது கெம்பீர வரவு கண்டெ ழாதிருந்தோ,—மகழ்போற்
சுலவுங்கெடில வெள்ளத் தண்ணல் செய்ய நிறம்போல, வாரந்த
புனல்பாய் தலின் வினெநெல் லரிய செந்நெ லாயவளந், திகழு மதி
கைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ்
சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (ச)

வெய்ய சமணர் கோயில்கொலோ, வீயும் புத்தர் பாழிகொ
லோ, வீணராகும் பரமகத்தர் விரும்பி யியற்று மாலபமோ, துய்ய
நினது வுளமறியா திருக்குமோநீ தோன்றி யிவண், டோயு மெங்க
டனீச்சிற்றி லீழிக்கிற ஹய புகழாமோ,—பைய முழுதி தடமுழக்க
வயலூர் சங்கம் பாங்கிருப்பப், பார்த்துக் கொக்கென் றுனிமீனம்
பரவு புனல் னொளிக்கும், வளச், செய்ய வதிதைத் திருநகரோய்.
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச்/ செல்
வாசிற்பில் சிதையேலே. (2)

ஒங்கு நெடிய வீதியினி லுழந்த புழுதி தனிற் றோய்ந்தே
யொளிர்வெண் மணலாற் சிறு சிற்றி லுவந்து செய்தற் பேதை,
ர்தம்,—பாங்கு நிகழு மறியாத பண்பாம் விளையாட் டெனநினக்குப்
பரிவாய்த் தெரிந்துஞ் சிறுகுற்றம் நோக்கி யழிக்கிற்பகருவ தென்,
ருங்குந் தடத்திற் குடைமகளிர் விழியை யினமாத் தாமுன்னிச்
சாரு மீன மவர்குடத்தை யிளைபென் றுள்ளி யதிற் சாருந், தே
ங்கு மதிதைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில்சிதையேலே, செல்வ
மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (3)

அண்ண னினைக்குஞ் சிவந் தனக்கும் பேத முண்டென் றறைந்
தோமோ, வங்க லிங்கா சாரமர பதனைக் கீழென் றறைந் தோமோ,—
வுண்ணுஞ் சரணர்க் கணமளியா வுலோபி யென்றே யுரைத்தோமோ,
வொன்று முரையா வெங்க டனீச் சிற்றி லழிக்கி லுணக் கழகோ,—
வெண்ணுந் தரும மொரு முப்பா ணிரண்டும் நடத்த றினை நோக்கி,
யிருஞ்சீர்த் தருமன் பூசுத்த வீயல்பி னிலைத்த தருமமெலூந்,—
துண்ணென திதைத் திரு நகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (4)

வீறு பேச மமணரிடம் வீழ வழித்தி சிவலிங்க,மிளிருஞ் சைவ,
சமயமதின் மேவா ரிடமும் போயழித்தி,—நீறு பரவு மொருவீர
சைவா சார நிந்தகரை, நீறு வழித்தி நீள்புகழாஞ் சிற்றி லழிக்கி

னினைக்கெவனும்,—நாறு நடுங்கா லாட்டியர்தா மரையி னைவந் தனை யருந்தி, நவில்பண் பாடக் கேட்டுவந்த நறிய மலர்ப் பொன் மிகச் சொரிந்து,—தேறுங்கொன்றை வனநகரோய் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதை யேலே, செல்வமல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

சிற்றிற் பருவம்

முற்றிற்

சிறுபறைப் பருவம்.

தூயவீ ராகம மெனும்பெரிய முரசமேற் றொசுசுதித் தலவாரி னூற், றோமறுஞ் சிவபத்தியாக் தோலினைத் துறுதி வயிராக மெனுங் கோற் கொழி,—மேயநல் வறிவெனுங் கையா வடித்துமேல் வீரசை வாசாரமா, மிளிர்முழக் கஞ்செய்த வசவண்ண மூர்த்தியே மேவுமரு ணந்தி முகிலே,—யாயமக லாசார விங்கமலி சங் கம லிங்கம் வளர் குருலிங் கமும், மன்னுசிவ லிங்கமொகி பிரசாத லிங்கமா லிங்க மெனு மறுலிங் கமுஞ்,—சேயருமுணர்ந்திடத் தெரிவித்த தேசிகா சிறுபறை முழக்கியருளே, திருக்கலை யதிகார வீரசை வாசார சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

சாதிகு தகமரண குதகஞ் செனைகு தகமெச்சில் ருதுருதகஞ், சாற்றுமிப் பஞ்சகு தகமுங் கடந்துமேற் றுணைட் டிப்பதான,— தாதநிய மாசாரம் பிரத்தியா சாரமிளிர் தருமிலிங்காசாரமே, சாருங் கணசார முயர்சிவா சாரமெனுஞ் சாற்றுபஞ் சாசார மூந்,—தீதறுங் குருலிங்க சுங்கமம் பிரசாதந்தீர்த்தநீ றுருத்தி ராக்கந் திருவைந்தெ முத்தெனச் சேர்ந்தவட் டாபரணந் திகழுமிவை யோடு கூடிச்,— சேதமறு மொருவீர சைவம் வளர்த்தவா சிறுபறை முழக்கி யருளே, —திருக்கலை யதிகார வீரசை வாசார சிறுபறை முழக்கி யருளே

உற்றதே சிகபத்தி மாலிங்க பத்தியுட னேக்குசக் கமபத்தி யென், துன்னுமா முத்திறப் பத்தியுட் குருபத்தி யேரீங்குந் தனுக் கிரியை யான்,--மற்றும்த் தனுவையர்ப் பிப்பதா முட்கிரியை யாற் றனுவு மனமு மோன்றா, மன்னுமற் பிதஞ்செயன் மாலிங்க பத்தி மேல் மருவுசங் கமபத்தி தான்,--நற்றனக்கிரியையாற் றனுமன தன ங்களை நயந்தற் பிதஞ் செய்தலா, நண்ணுமித் திரிவிதமு முடையரே பத்தரென நவில்வீர சைவ நிலையைச்,--செற்றமற வருவீசெய்த வருணந்தி தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே, திருக்கைய திகா ரவீரசை வாசார சிறு பறை முழக்கி யருளே, (ங)

வேறு.

வானவர் மெச்சும் வண்மைய தாக மூலா தாரமுதன்
மன்னுறு மேழ்நிலை மரபுளி மாபளிங் காதிய வகைகொண்டு
தானெவர் காணினு மவர்நிழன் மேற்போய்த் தங்குத றுங்குவபோற்
றயங்குஞ் சூனிய பீடம தொன்றைத் தான்செய் தன்னதிலே
மானவ முறுமா சாரிய வல்லமன் வதிதரச் செய்தவருண்
மஞ்செனு வசவத் தனிகா மம்புனை மாதவ தேடுகனே
மோன நிலைக்கொரு ஞான வினோத முழக்குக சிறுபறையே
முத்திக்கரசெனுஞ் சித்தசிகாமணி முழக்குகசிறுபறையே. (ச)

ஒதனங் குய்கமழ் கறி நெய் பாறயி ருறுபோ நகமெல்லா
மொருநொடி தனிலேயல்லமனுண்பா னூட்டியதனிமுதலே
மாதன மதனை யறிந்தே விச்சல மன்ன னிறும்பு தாய்
மற்றது கைக்கொள வான முடங்கல் வாய்மலர்ந் தோதியவா
பூதல மெங்கும் பத்தி யெனும் பயிர் பொங்கி வினைந்துறவே
புண்ணிய சிவபோ கம்பெறு வசவண பூரண காரணனே
மோதருண் மாரிப் பொழிமுகில் நந்தி முழக்குக சிறு பறையே
முத்திக் கரசெனுஞ் சித்த சிகாமணிமுழக்குகசிறுபறையே. (ரு)

சிறுபறைப் பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதோப் பருவம்.

இந்திரர்கள் பலரெனக் களிறிவர்த் தேவரு மினியசிற் றரசர்
சணமு, மியலுருத் திரரெனத் தேசுவர்த் தேவருமினியமன் னவர்
சுழாமுஞ்,—சந்தமுற மாலெனக் குதிரையிவ ரினமுஞ் சரோருகக்
கிழவ னென்னச், சார்பிரம சேனையொடு கூடியே பட்டகத் தயக்குபே
ரிகை முரசமு,—முந்துதிரை சுடல்போ லொலிக்கவே கொடி
குடை யுயர்சி கரத்தி னோங்க, வறுசேனை சூழ்தரக் கலியாண புரி
நின் றுலாவடன் போந்தல மனைச்,—சிந்தையி லிருத்தினே டிய
குரவ திலகனே சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே
கிவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

ஆர்தலுறு சிவலிங்க மூவகைய வவையிட்ட லிங்கமொடு பிரா
ணலிங்க, மருள்பாவ லிங்கமா மவற்றிட்ட லிங்கமொடு தாசிரிய
னிதுநின்னுயி,—ரோர்தல்செய் வாயென வுணாத்துமு னளித்ததா
முற்றதோர் பிராணலிங்க, முறுமனோ குணவிகற் பங்களற் றக்ஷ
னுட் கொண்டதாம் பாவலிங்கம்,—தீர்தலுறு சாக்கிர சொப்பன
சுழுத்தியிற் றெய்வமிச் சிவலிங்கமே, தென்விதென வறிவுகொடு
வேறொன்று மெண்ணுத் திறத்ததென வீரசைவந், தேர்தலுறு
நெறிவிளக் கியதண்ட நாயகா சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரண
வீரசைவதே கிவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (உ)

பருமணியி னியாத்தவா டகவிஞ்சி மீமிசைப் பரிதிசக டந்
தோய் தலிற், பயின்மணிகள் சிதறுடி விழுந்தவழி வம்பலர் பா
த்தீதே னிப்பகவினி,—லுருவுடைய வுநிலீழ்த லென்றெண்ணி
நோக்கவொ டுயர்சிரோ ரத்தினமதா, யுற்றதைக் காண்டலு மீதென்
னகோண்முடியி னுதிர்வுகொல்லோ வன்றெனின்,—மருவுமி தந்த
மத்தனிக ரிமைக்குமொரு வான்மணிகொ லோவவெனெனின்,—

மற்றதுப் பொன்னகர மங்கணம் மணியிரா மதினமணியெனத் தெளிவுந், திருவுடைர சுவியாண புரிவாச நேசனே சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதேருருட்டி யருளே.

கற்றவிற்பணர்பரவு ஐகலையினி லமர்பரன் சுருதுமபி தான மனுவாவ், கைரண்ட பஞ் சாக்கரந்தாலஞ் சூக்குமங் காரணமதென்னுமன்றி,—ஓற்றகா ரணமதனை யிருதலைக் கொள்ளியென் றுரைக்குமது போல வசவ, வுன்பெயர்க் கடைமுதலுமொன்றாய் தென்னினி யுயர்சிவ சொருபம்ன்றோ.—நற்றவர் தொழுங்குரவ வீரசைவாசார நற்பரம லிங்க மணியே, நவையற்ற வாதளம் வீரமெனு மா கமநடைநின்ற சைவ லமே.—செற்றவா ணவந்தி தேவமா மூர்தியே சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (ச)

உண்மையுணர் பெரியராக் தாயுமா னாமொழியி லோதுதண்டமிழலங்க, லுறத்தொடிக் கின்றோர்க டமையெலாளு சோதியா துயர்பரஞ் சோதியெனவே,—வண்மையுற வாய்மலர்க் திட்டவுரை பிரமாண மாவதை மதித்தேமன, மகிழ்வோ மயற்றுமென் சிறுமொழி தனக்குரீ மாநலம் புரிகுவைக்காலோ,—நுண்மையறி வாலறிய வேதாக மாதிகலை துட்பங்க டாருணர்ந்தே, நோண்மைபெறு வசவ சற் குருநாத மூர்த்தினு னோதலுன் னுளமறியுமே,—திண்மையுற சிவஞான மிகுநந்தி தேவனே சிறுதே ருருட்டியருளே தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டியருளே. (ஈ)

ஒங்குசீர்க் கைலாய மதினின்று போந்தசிவ வொளிவீச மலம தேவ, னுத்தமச்சென்னவச வேசனுயர் சித்தரா மன்கொக்கி தேவனா தித்,—தாங்குசங் கமசாரணர் தம்புகழ்கள் பொலியவுந் தயங்குகல் லாடையோடு, சாகரத் திற்போந்த பாலசித் தப்பிரான் றன்னரும் புகழ் பொலியவும்,—பாங்குறுஞ் சிவஞான பாலைய தேசிகன் பச்சை

கந்தத்தேசிகன், பயில்சிவப் பிரகாசனவனதுசர் தம்மருட் பரவு
புகழ் பெரவியவுஞ்சீர்,—தேங்குகவி யாணபுரி வாசவன் பர்கணேச
சிற்றே ருருட்டியருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிற்றே
ருருட்டி யருளே. (சு)

சிற்றேர்ப் பருவம்

முற்றிற்று.

திருநத்திதேவர் பின்னத்தமிழ்

முற்றுப் பெற்றது.

—
துதி.

கயிலாயவரைச்சிவத்தினொருநிலயமுற்காவல்கவினக்கொண்டு
பயிலாருந்திருந்திப்பெருமுகிலேபத்தியிலாப்பான்மையேன்பாற்
றுயிலாரும்போதருவுகொடுதோன்றியருள்புரிந்ததொடர்பாலென்று
மயலாதியகற்றிறனியருளுமென நுக்கின்றேன் வன்னெஞ்சேனே.

திருநத்திதேவர் திருவடிவாழ்க.

உ
சிவமயம்.

எட்டயபுரம்

ஸ்ரீமத்.

க. ஆண்டியப்பபிள் வளா

அவர்கள் மீது.

பிள்ளைத்தமிழும்

உதாரணசோதனைமஞ்சரியும்

தறிக்கவிகளும்

எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்துவான்

ஸ்ரீமத்.

க. மீனாட்சிசுந்தரக்கவிராயர்வாகனால

இயற்றப்பெற்று.

மதுரை

விவேகபாது அச்சியுந்தரசாலையில்

பதிப்பிடப்பெற்றன.

1909.

௨ (9160)

குமரன் றுணை.

க. அண்ணடியப்பபிள் வொயவர்கள்,

பிள்ளை த்தமிழ்.

விநாயகர் துதி.

கார்கொண்டநீள்பனைக்கையடியில்வெண்கோடுகதுவிவ
ருகின்றகாட்சி, கருமுகிறவழ்ந்துவருமிருசிகரமத்தகங்கா
ணுமலையானதலேசேர்; வார்கொண்டவாயெனுமுழைக்கே
ர்வண்பிறைதன்வாய்க்கடையெடுத்துணுழைய, மாட்டாதரா
குநிலைகாட்டுசிறுதாட்டுணைமதப்போதகத்தைநினைவாம்; ஏர்
கொண்டமாதர்தமிழைப்பெரு முலைக்கெதிரிடுத்திறனுணர்ந்து
சீறி, யீர்ங்கழுவிடப்பட்டதென்னவுமதான் றுதானிணையாக
விண்ணைநோக்கிச்; சீர்கொண்டதவசுபுரிகின்றதெனவுங்க
னகதிண்கலசமுடிகடோறுந், திகழ்மனைவிளங்கிளசையாண்
டியப்பேந்திரன்செந்தமிழ்தழைத்துவரவே.

நூல் காப்புப்பருவம்.

திருமால்துதி.

கங்கைசேர்செங்கமலமாதுதனிற்சுந்தனிற்சுந்துறவும்
வேறுபலவங், கணையரைமணந்தவன்புலந்திடில்வணங்கிநின் க
னகமுலையிபழமவர்தங்; கொங்கையிபழம்பொரச்செய்துபா
ர்த்தேனெனக்கூறுபுதிருத்தியுலகைக், கூர்ந்துநனிபூத்திடும்பு
த்திரரையிந்துகாக்குங்குருங்கொண்டலக்க; சிங்கநிகர்செக
வீரராமக்குமாறெட்டசீமான்மனத்துமகிழர், திவியமதிமந்
திரியைமிகுபுனிதகங்கைகுலதிலகணைவிளங்குதருவை; மங்
களபுயாசலணையிங்கிதகுணைநனைவண்குவணை மார்பமணியை,
வரம்வேண்டினர்க்குதவிபுரியாண்டியப்பனென வருகாண்டி
ப்பதிபையே.

(க)

நிறம்=மார்பு. அங்கணையர்=பெண்கள். இபம்=யானை.

வேறு.

சிவபெருமான் பார்வதி விநாயகர் முருகக்கடவுள்துதி.

மருவிலங்கியவரியகொன்றையமதியைநஞ்சுறவாய்த்
திடப்பாந்தலை, மருவுகங்கையைநறியதும்பையைவளர்பெ
ருஞ்சடையிண்டவைத்தேந்துகை, மழுவொடுங்கலையணிபுமி
ங்குதவரததுங்கபதாம்புயத்தேந்தலை, மருநின்னுளமுருந்
யன்றொருகரையிருந்தழுவேங்குநற்றேனற்றலின்; இருதயங்

குளிர்நுறநயந்தமுதுதவுமம்பிகையாங்கிரிக்காந்தையை, இணையறுங்குடவயிறுதங்கியவிருகுறும்பதமோங்குரத்தாம்பலை, யினியதொண்டர் தமனநினைந்தவை யெவையுமின்புறவேண்டுமட்டாம்படி, யெழிலொடுந்தருகுமரம்பனையினிதிதைஞ்சியுநாந்துதிப்பாந்தினம்; உருவிளங்கியகொடிகளும்பரிஹுறநினைந்துவிஹூர்ந்திடத்தாம்பரி, யுவைநடந்திடவடிவழங்கிடுமிளசையம்பதியார்ந்துவப்பாந்திற, முரிமைகொண்டவனயமிசுந்தமிழியலனந்தமுமோர்ந்துறத்தேர்ந்தவ, னொருகணந்தனில்யமகமுந்திரிபுகளும்வீண்டுசொல்மாந்தருக்காம்பொருள்; அருளொடுந்தருநிகரவுந்தருமதிபனண்பிடைவாஞ்சையுற் றோன்பொரு, மரசனுந்தியபெரியவெஞ்சமரழியவென்றிடுவோன்றுதித்தோன்றனை, யனுதினங்களியொடுமகிழ்ந்தருளதுலசந்தரவாண்டியப்பேந்திர, வபயனென்றிடுசுருணகந்தனைநனிபுரத்திடவேண்டியிக்கோங்கவே.

(உ)

பிரமதேவன் தேவேந்திரன் இலக்குமி சரசுபதி சத்தமாதர்
முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்துதி.

தோட்டுக்கமலவீட்டயனுந்துதியோங்கமராபதியோனுந்
துலக்குங்கருணையிலக்குமியுஞ்சொல்லாடமிழ்க்குவல்லாளு
மோட்டுமயிடற்றீட்டுவளுமுன்னியருளேழ்கன்னியரு
முப்பத்தொடுமுகக்கோடியெனுமுதியவிமையவரும்புரக்க

க. ஆண்டியப்பிள்ளை

நாட்டிற்கனகம்பெயும்புயலைநனி லும்புலவரிருநிதியை
நலஞ்சேர்கருத்தமுத்தீன் றநமதுகுலசிந்தாமணியை [ஹ
யீட்டுங்கருணைப்பெருங்கடலைமினியதருவைக்குணக்குன்
யிளசைமதிமந்திரியைவரமிசையாண்டியப்பதேனுவையே. ()

முதலாவது காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ச.

உ-வது செங்கீரைப்பருவம்.

நினதுமுகமதியினைக்கண்டசைப்பங்கயநிகழ்ந்ததுவலி
ந்துதழுவ,நேர்ந்தருகெழுந்துவந்ததுநம்பதிப்பரிதேசமனமு
ன்னியோநம்; மனநிலைமைகண்டோவலாதினிக்காணவோ
மழுவுடையசோதிமுடிமேல்,வதிமகிமையாலஞ்சியாதடைபு
ரிந்திடவும்வந்ததிலையாதுபுரிவோம்; எனநனிநினைந்தஃதினெ
திருறாமற்றிருமியேங்கிநிலமீதுகுப்புற், நிருந்தனவெனப்பா
ணியூன் தீமுகமாடவொரெழிற்பதமிதித்திருந்து; தினகர
னுமோடிவலம்வருமிளசையூரனேசெங்கீரையாடியருளே, தி
தழ்பாண்டியற்குகிகர் புகழாண்டியப்பருகில் செங்கீரையாடி
யருளே. (க)

ஒருமானையேந்திவருபெருமானொடுபுரினுமையவடனக்
குழேடகை, யொடுநினதுமேனிசெம்பாதித்ததுமன்றி.

பிள்ளைத்தமிழ்.

யோவாதவட்குவெருவி; மருமாலேவேணிகொண்டென்னையு
மொழித்துநிதம்வைத்தனையிதென்னவவன்பான், மருவுபோ
வென்றுசினமுறுபோதெனசைமடமங்கையெயின்னையென்
னே; திருமானிலத்தவளுமேசுமந்திடவுமேலேற்றமுறுபவளுநீ
யே, யென்பதுதெரிந்திடவுமன்றோபுரிந்ததவிரண்டுமென
ஆடல்போய்மு; திருமாதரத்தினனைகங்கைகுலசேகராசெங்
கிரையாடியருளே, திகழ்பாண்டியற்குரிகர்புகழாண்டியப்
பழகில்செங்கிரையாடியருளே. (2.)

ஆவலொடும்பலபண்பயிறும்பிகளங்கோலஞ்சார
வங்கைவினுங்கொடுவந்தமதன்றனையங்கோலஞ்சார
மாவிழியால்வெலுவோர்பதமாபதுமந்தானங்கோடி
வாடியுநேடியமாறுதிமாதருமந்தானங்கோடி
யேவளரப்புகழ்குழிளசைப்பதியின்பாலன்பார்வை
யென்றவர்தங்களைநன்றுபுரந்துமையின்பாலன்பார்வை
தேவமுதாங்குருணாதிதிபெற்றவசெங்கோசெங்கிரை
தேர்த்துரையாண்டியப்பேந்திரவுந்தமசெங்கோசெங்கிரை.()

அங்கோலஞ்சார = அழகிய அம்பு ஐந்து பொருந்த, அங்குலம்
மிட. மா விழியால் வெலுவோர் = அழகிய நெற்றிக்கண்ணால் வெ
ல்லும் சிவபிரானது. பதமாபதுமந்தான் = திருவடியாகிய சிறந்த
தாமரையை. அங்கு ஓடி வாடியும்நேடியமால் = அவண் ஓடிவருந்
ததேடியவிட்டுணு. துதிமாதருமம் தானம் = புகழும் பெரிய தரு
மமும் தானமும். இளசைப்பதியின்பால் அன்பு ஆர்வை = இள

க. ஆண்டியப்பிள்ளை

சைநகரில் அன்பு நிறைந்தாய். உமையின்பாலன் பார்வைபார்
வதிபுத்திரனான குமார்க்கடவுளது கடாட்சம்.

செங்கீரைப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் உக்கு பாட்டு எ.

ந-வது தாலப்பருவம்.

கந்தமுறுதண்பொதும்பரளிக்காடும்புயலுந்துணையெ
னநீங், காதுசேர்த்துப்பொருவதனைக்காணுஉமதுவைச்சி
றையிருக்க; வந்தபுயலைச்சஞ்சலமேமருவப்பசும்பொங்கரும
லைந்து, வணங்கிநிதங்காவெனத்திறையாமலருமளித்துக்கண்
ணீரைச்; சிந்தியிரங்கப்புரிசுழலிற்றேந்தார்களைந்தைந்தருவி
னிடைச், சிறுமாமகளிர்விசுமதைத்தேவர்புலவிமாதருக்குத்,
தந்துபுணர்ந்துபுகழிளசைத்தாபுபதியேதாலேலோ, சகத்தி
லுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலேலோதாலேலோ. (க)

பொதும்பர்=சோலை. சிறை=இறகு, சிறைச்சோலை. சஞ்ச
லம்=மின்னல், துன்பம். கா=சோலை, காப்பாற்று. கண்ணீர்=
தேனாகியநீர், கண்ணீர்.

நவிலுந்துகிலமருங்கொடிக்கணந்தேமடவார்மருங்கொடிக்க
நாட்டுமாகமுகிலையுறநனுகமாகமுகிலையுற
அவிர்தேனுவின்வானரம்பாயததுந்துவிழவானரம்பாய

பிள்ளை தத்மிழ்.

அரியை விலகா வணங்குலவவமைபுமலர்க்காவணங்குலவத்
திவள் மாதருக்குச்சந்தோடத்தேன் மாதருக்குச்சந்தோடத்
திருவாய்வனசத்திரந்தழைக்கத்திரண்டுணைசத் திரந்தழைக்
தவழும்புகழ்செய்வளத்திளைசத்தாபாதிதேதாலேலோ [சத்
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலேலோதாலேலோ. (உ)

துகிலமரும் கொடிக்கணம் தேமடவார் மருங்குடிக்கச்சீலை
பொருந்திய கொடியினம் நெய்வப்பெண்களின் இடையை ஒடிக்க.
மாகமுக்கிலை—ஆகாயத்தின்மேகத்தை. மா கருகுஇலைஉற—அழ
கியகருகின் இலைமேவ. தேனுவின் வால் நரம்பு ஆயது—காம
தேனுவின் வால் நரம்பானது. வானரம்பாய—கூரங்குகள் தாவ.
அரியை விலகா அணங்கு—விட்டுணுவை விலகாத இலக்குமி. மா
தருக்குச்சந்தோடத்தேன்—நிறந்த கனிப்பும் சந்தோஷமுமுள்ள
தேன்வண்டு. மாதருக்குச்சந்தோட—பெண்கட்டுத் தூது போக.
திருவாய்வனசத்து இரந்து அழைக்கத் திரண்டு உண் அன சத்தி
ரம்தழைக்க—அழகிய வாயாகிய தாமரையால் பணிந்து அழைக்க
(விரும்பினர்) திரண்டு அருந்துகின்ற அன்னசத்திரம் செழிக்க.

தங்கமணிச்சிகரமனைமேற்றங்கவிளங்கியெங்கணுநித்
தங்கதிரைவிசப்பெயர்மாதங்கமெனக்கொண்டதற்கேற்பத்
தங்கன்குரியநிறத்தைவிடுத்தங்கமுழுதுஞ்சேர்ந்திருந்
தங்கவினுமபல்லிபங்கள்மிகுந்தங்கணுலவுமிளையின்முச்
சங்கமகிழ்ந்துபுகழுமிரசங்கனியமுத்தமிழ்கள்பிர
சங்கமியற்றுங்கருத்தமுத்துச்சங்கரிதிபாலுதித்துமுக்கட்

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. H. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

சங்கரனைப்போற்றிப்பணியுந்தாபுபதியேதாலேலோ
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலேதாலேலோ. (ங)

தாலப்பருவம் முற்றிற்ற.

ஆகப்பருவம் ஈ-க்குப்பாட்டு ௧௦.

ச-வது சப்பாணிப்பருவம்.

வானகமடுத்தலாலெழுதுனியமைந்ததான்மணியாழியுற்ற
விரலான், மன்னிலவணக்கமிகவாங்கிடக்கும்பிடுவதாற்கனக
மின்னிவரலாற்பூனலங்காட்டலா லுறுதியாகத்திற்பொலிந்தி
டுதலாலுமுன்கை, போன்றனமெனக்கருவமேவியெதிரிட்டி
டுபுயற்குழாமுமுதும்வெருவ;வேனலமரப்படுதியார்க்குமிடிதரு
ந்யெமிணையோவெனச்சீறியே, யிதுபொருத்தனமினிச்செல்
லெனச்சொற்றிடவெடுத்திருகைகொட்டுவதுபோற்; றுனரி
கரெட்டபுரம் வளராண்டியப்பமுகில் சப்பாணிகொட்டியரு
ளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணி
கொட்டியருளே. (க)

வானகமடுத்தலால்=வெள்ளிய நகம்பொருந்தலால், மேலிடத்
தில் ரிறைந்திருந்தலால். எழுதுனி=எழுத்தாணி, எழுகின்ற நீர்
த்திவலை. மணியாழி=இரத்தினமோதிரம், அழகியகடல். விர
ல்=கைவிரல், வலி. மன்னிலவணக்கம்=ரிலைபெற்ற உலகத்தா
ர் வணக்கத்தை, ~~கொடுக்கி~~ உப்புரை. கும்பிடுவதால்=அஞ்சலி

த்தலால், கூட்டமிடுவதால். கனகம்==பொன், கல்மலை. பூ==மலர், பூமி. உறுதியாகம்==மிக்ககொடை, பயன்றரும் யாகம். ஆர்க்குமிடி==யாவர்க்கும் வறுமை, முழங்கும் இடி. செல்==போ, மேகம்.

அரியசிறுநூன்மருங்கநல்லார்செவ்வரியினம்பகமதுக்குழாநின், னருட்டேன்மணத்திடுமுகத்தாமரைப்போதவாவிப்பராவிவாவித்; தருமிச்சிலாக்காதுதைதட்டியோச்சிடுதறணையொப்பவும்பன்மடவார், சந்தமிகுபுருடர்கண்வழுக்கிடாதிட்டகற்றங்கிளங்கொங்கைமலையில்; ஒருமூச்சுறப்புரிந்தாறுஞ்சிவக்குதினதொண்கைகொடுதாடனஞ்செய், துறுங்கால்வருந்துமென்றஞ்சுபுழக்காரிடலொப்பவுமுடுக்கையேந்துச்சருமதரணைத்துதிசெயாண்டியப்பேந்திராசப்பாணிகொட்டியருளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணிகொட்டியருளே. (உ)

வேறு.

கந்தமலிந்தபசங்குழலம்பிகைகட்டியிருப்பாணி
கல்லவும்வல்லவெழுள்ளமுவந்துதிசுட்டியிருப்பாணி
வந்ததயாபரிதன்னிருகொங்கையமட்டுமருப்பாணி
மலனொடுகந்தனையருளொடுதந்தவண்மட்டுமருப்பாணி
இந்துபுனைந்தவனொடுசுமந்திடவிட்டிருப்பாணி
யென்றகுலந்தனில்வந்தவதானலிட்டிருப்பாணி

கொந்திதழம்புயம்வென்றிகொளும்படிகொட்டுகசப்பாணி
கொங்கிளசைப்பதியாண்டியப்பேந்திரகொட்டுகசப்பாணி. ()

கல்ல=தோண்ட. கொங்கை அமட்டும் மருப்பு ஆள் நிமல
ன்=தனங்கள் அச்சுறுத்தும் தந்தத்தை ஆளுகின்ற விநாயகர்.
மட்டு மரு பாணி=தேன்போல் மணக்கும் பண்ணையுடைய உமை.
சுமந்திட இட்ட திரு பாணி=சுமக்கவைத்த சிறப்புற்ற கங்கை.
திருப்பாணி=நானலட்சுமிவுக்கும் கை.

சப்பாணிப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ச-க்குப்பாட்டு கக.

டு-வது முத்தப்பருவம்.

சந்தாமடமாதரைமேடைத்தலத்துத்தரிசித்தரிமயங்கிக்
தாரையிமையாதாயிரம்பெற்றதிலைமகிழ்கூர்ந்தருகுறுங்காற்
கந்தபலிபக்களைந்துலர்செங்களபக்குவியல்மகுடவலங்
காரத்துரைமார்செலுத்துபரிக்காஹிற் பொடிபட்டெழுந்தமிழ்
ருந்தவருகுற்பனல்போற்கணுறுத்தியிவராலின் அநமக் [ன
குளதுமிழந்தோமென்றவன்வீழ்ந்தோடமுடுக்குமிளசையிற்
முந்துங்கருத்தமுத்தீன்றமுத்தேமுத்தந்தருகவே [சுர்
மூண்டசுமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (க)

அரி=இந்திரன். தாரை=விழி.

கொத்துமலர்க்கான்விசியண்டகூடத்துவரைநீண்டிடுகாக்
கொண்முகிரப்பொழிமதுவாற்குலவோராழித்தேருமதிற்
றத்துபரியுமவைகடவத்தகுவலவனுந்தாணுநீனை
தரவும்பலவீமொய்த்திடவுஞ்சகிக்கமுடியாதனுதினமுங்
கத்துங்கடலிலவைமுழுதுங்கழுவிமுழுகிப்பரிதிவரக்
காணுமிளசைமாநகரைக்காக்குமமைச்சனேமடவார்
முத்தம்பதிக்குமுத்தநகைமுகிழ்வாய்முத்தந்தருகவே
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (உ)

வேறு.

மெல்லியரிடம்போர்புரிந்திடுமதன் றனிடம்பெஞ்சினம்
வளர்ந்துகணையாய், மேவுபலிற்சிலபறித்துக்கொடுத்திறம்வி
னேக்குமஃதொன்றையுந்தன், வல்லபுயமாலையாய்ப்புல்லியின்
புதலியிடுமாறுநனிசெய்துமற்றை, வர்கணையனைநனைபரப்
பிக்கரங்கமடமாதரையழைத்துமுலைமே; எல்லகொடைகற்
றகைபுனைந்ததரமும்பருகின்குபலகோடிகரணம், நடத்திச்ச
கத்தினையளித்துத்திருந்தின்பநரலையுறு போதுமொருபொய்;
சொல்லியறியாதசெந்தமிழமுதல்துற்றுசெந்துவர்வாயின்முத்
தமருளே, அரைமார்கள்மெச்சிளசைவுளராண்டியப்பசெந்
துவர்வாயின்முத்தமருளே, (ங)

முத்தப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௫-க்குப்பாட்டு ௧௬,

கூ-வது வருகைப்பருவம்

தேனுபாயவளமுறுமருதமென்னுந்திறற்பெருங்கா
வலாளி, செம்பொனுலகுக்குமேலுஞ்செலவளர்த்திடுசெழுங்
கர்வினோடெதிர்த்து; வாறுதகற்பமத்தேனல்வளர்ந்துவரு
வதுகண்டுசீரீயந்த, மன்னவனெடுத்துவாள்வீசிக்குறைத்திடு
தன்மானவெடிகொண்டவாளே; கோனறுமைந்தருக்கொம்ப
ரைமுறித்துமிக்குவ்விஹவீழ்த்திவந்து, கோடிதரமெதிர்
கோக்குபெடையொடுகலந்துசெங்கோகனகமீதுதூங்கத்; தா
னறுகாலிசைமுழக்கிசை யூரவதரித்தபுகழோன்வருகவே,
தாண்டிபரிதூண்டுதிதலாண்டிப்பேந்திரவுதாரமக் வான்வரு
கவே.

(க)

வேறு.

விரிபுமலையைமேலாக்கமீறுமலையைக்கீழாக்கி, வீறு
தணித்தகரமுனிவன்மிகப்பாரிகழுங்குறள்வடிவ; மொருவி
விடங்கமேனியொடுமுதித்தானெனவும்வாணிமட, முறுபெ
னுருநீத்தாண்மைகொடுமுதித்தானெனவும்புகழ்ந்துதினம்;
நரர்கொண்டாடுஞ்சிவகாமிநாதகவிஞரெனெவமுதி, நாட்டிற்
சிறந்தவளத்தினைசைநகரிற்பிறந்தபெருந்தமிழா,கரனங்கருத்
தமுத்தீன் தகனியேவருகவருகவே, காரார்கொடையாண்டி
யப்பவுபகாராவருகவருகவே.

(உ)

தாராளமுங்கொண்டருள்புரியுகாராவருகதசமச்சீ
தாராமனைப்போலுதித்தவவதாராவருகநினலுமுக
தாராபதிகண்டலர்குவனைத்தாராவருககவிஞருக்கா
தாராவருகமணஞ்செயிருதாராவருகவுலுத்தர்கணங்
காராவருகதிவியவலங்காராவருகவிளசையிற்சிங்
காராவருகதெவைப்புரிசங்காராவருகநீதிவிப
காராவருகவமைச்சினதிகாராவருகவருகவே
காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. . (௩)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று,
ஆகப்பருவம் சு-க்குப்பாட்டு கக.

எ-வது அம்புலிப்பருவம்.

குணக்கட்லுதிக்குமதியோனருந்தமிழ்தினங்கொள்பவன்ற
ரையருளோன், கூடியகலாதிதியனென் றுனையுமோதலாற்
கோவார்தனக்குதிகரா; மணத்தவனெனக்கணியழைத்தன
னதன்றியுன்மாட்டுறுநிலாக்கதிரையும், வருகினதுகிறுமை
யொடுநீகலகமேசூழவந்துபயமேவுதலுமிக்; கணத்துறத்திரு
வுளத்தெந்நையுனராமையுன்கண்ணுற்றயோகமேகரண்,கன
கநாட்டும்புகழ்விதைத்திடவுழந்தகைமைகரணமேழித்துவச
ம்வின், அனக்கரமெடுத்தையர்த்திடுமிளசையூரனுடனடிபுலி

யாடவாவே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வே
ண்டியம்புலியாடவாவே. (க)

குணக்கடல்—தீழ்கடல், குணாகரம். அருந்தமிழ் தினங்கொ
ள்பவன்—அருந்துகின்ற அமுது இன்னங்கொள்பவன், அரியதமிழ்
தினங்கொள்பவன். தாரையருளோன்—கட்சத்திரங்களுள்ள
வன், கண்ணருள்ளவன். நிலாக்கதிர்—நிலாவொளி, நிலாக்க
கதிர். சிறுமை—நிறியகளங்கம். கலகம்—மலையிடம், பயம்—கடல்
நீர்.

இரவோனெனத்திரிதியாதலாலுன்றனக்கேற்றனவளி
க்கவலவோ, வின்றுநன்றன்போடழைத்தனனதுணராதெழி
ற்றிருமுகத்தெதிரியாய்; வரலாலழைத்தநமையுந்துன்பியற்
றியிடுவானென்றுவந்திலாய்நீ,வள்ளன்மைபெற்றவிவனுள்ள
ன்மைதேர்கிலாய்மருவார்களென்றுதினையான் ; தருமிடத்
தன்றியுங்கலைவாணமுனைத்தான்மிகமகிழ்ந்துதரவோர்,
தடையும்வாராதுனையழைத்தகரமேதருத்தானென விமைக்
குமின்னம், அரசராதாமிதமெனாமிளசைபூரனுடன்முலியா
டவாவே,அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டி
யம்புலியாடவாவே. (உ)

வந்திலாயென்றிவனுனைச்சினந்திடுபோதெம்வள்ளலே
நீகையாலும், வாயாலுமேசகாலத்தழைத்திட்டதையிவண்
சொந்தவாம்புன்மாதும், கந்தமுறுசெங்கமலமென்னவருபுதி

புவோர்களுவுப்புணர்ச்சிமாதுங், காணவெளியாயுமறைவாயு
நமைவின் றழைக்கவுமானதிவரினெவள்பாற்; சிந்தனைபுடன்
சேர்வமென்றுதெளியாதுவந்திலென்னுகோடிக்கோடி,செப்
பியிதுகாதுமேதப்புவித்தனமினிச்சிறிது நீதாழ்க்கின்தே,
அந்தரமடைந்திடுதிதிண்ணமினசைச்சுகனொடம்புலியாடவா
வே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுவினுடன்வேண்டியம்
புலியாடவாவே. (16)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் எ-க்குப்பாட்டு ௨௨.

அ-வது சிற்றிற்பருவம்.

புதிதாவிருந்துசமைத்துணையன்பொடுவந்தழைக்கப்போ
வமென்று, புந்திரினைந்தோமதற்குமுனம்போந்தாய்வலியமி
கமகிழ்ந்தோம்; அதுபுணராதெஞ்சினுவிடழிக்கமுயன்று
யழிக்கினுநின், னருமைக்கருணைமாதாநீராட்டிச்சதங்கை
சிலம்புதண்டை; பதுமக்கரத்தால்வனைந்திடுநின்பதத்திற்படி
ந்தபுழுதியினைப், பணிந்துவிழிநீருகுத்தாட்டிப்பரிந்துகழுவு
வோமலது; கதுவச்சினந்தியாதுசெயக்கடவோஞ்சிற்றில்சி
தையேலே, காண்டபனுநீராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதை
யேலே.

திருமால்வெங்கடேசரெட்டசெல்லமகராசேந்திரனைத், திணையும்வணங்காரகமோவிச்சிறியேயிழைத்தசிறுவீடு; தருமா மணியேயய்க்கிலேயேற்சாற்றுமவனெங்கற்பினகந், தணைநேற்றழிக்கப்பவனியெழுந்ததுபோலின்னுமுனதிடத்துப்; பெருவீதியில்யாம்புரிந்திடுகற்பினகந் திணையும்ழித்திடற்குப், பெரிதுத்தரவுங்கொடுத்தனனோபெண்கட்கிரங்குகீகூடக்; கருணைபுரியாதிருக்கிலெவர்காப்பார்கிறநில்கிதையேலே, காண்டபனுநேராண்டியப்பகனியேசிறநில்கிதையேலே. (உ)

இனியநேயமிகுதியினுலிங்குநினைக்கண்டெழுந்திருந்தோ, மில்லேமதற்கெம்ளினையாட்டினில்லையில்லையெனப்புரிதன்; மனுந்தியதோவிதற்கோநின்வரவையெதிர்பார்த்திருந்தோஞ்சொல், வரனாதலையிலிருந்தபுனன்மடமான்றலையிலிருந்தமலர்ப்; பனியின்பகைவன்மனைதலையிற்பதிவாயிருந்தவோரிண்ணு, பாவையருஞ்சூழ்மேவியிருபகுதிப்பொருளுமிகுதியுறக்; கனிவாய்வளர்க்குமிளசையலங்காராகிறநில்கிதையேலே காண்டபனுநேராண்டியப்பகனியேசிறநில்கிதையேலே. (ங)

சிறநிற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் அக்குப்பாட்டு உறு.

க-வ து சிறுபறைப்பருவம்.

தெண்டி ரைமுழங்குவதெனத்தமிழ்ச்சங்கந்திரண்டுகவி
கொடுமுழக்கச், சிங்கமன்முழங்குவதெனச்செயச்சங்கஞ்செ
ழித்திவ்றெடுமுழக்கக்; கொண்டல்கண்முழங்குவதெனப்
பெணின்சங்கங்குனித்துவாழ்க்தொலிமுழக்கக், குலவுமணி
மும்முரசுமதிர்பெறமுழக்கியிடுகோலமுறுமிளசைநகர் வாழ்;
வண்டிசைமுழக்கவருதண்குவளைமார்பனைவண்புகழ்முழக்கு
மதுலா,வார்கழல்முழக்குபதபங்கயவரோதயாவலமேருமெலி
வேறமுன்; செண்டொடுமுழக்குதல்செயாண்டியப்பேந்தர
முகிற்சி றுபறைமுழக்கியருளே, திங்கனொடுதங்கிவருகங்கை
குலதுங்கதரசி றுபறைமுழக்கியருளே. (க)

ஓராபிரம்படப்பாந்தலிலுறங்கியிடுமுர்தியைநடாத்துமே
கற், குற்றதேர்சுற்றுதிருவாடையைபெடுத்துண்டுமிழந்தமு
னிவாமுமலைமே; னேராயெழுந்துவடதிக்கோடிதமேறிநீள்
ததிர்க்கணிகையதனை, நித்தலுமலர்ச்சோலையுட்கணிகையா லுற
நெருக்கிப்பிடித்துமுன்னை; னேரானகுருதேவிதன்னைப்புணர்
ந்தபவமிங்ஙனமடுத்ததெனவே, யிருக்கிப்பிழிந்தமுதெடுத்து
மந்திக்குமுதலீந்துண்டுகூடிமகிழ்கூர்; சீராருமிளசைநகரா
ண்டியப்பேந்தரமுகிற்சி றுபறைமுழக்கியருளே, திங்கனொடு
தங்கிவருகங்கைகுலதுங்கதரசி றுபறைமுழக்கியருளே. (உ)

இங்கிதமாறா இங்கிதமாறாங்க ணுமானவனே
 இன்பசபாலா இன்பசபாலா எங்க ணுமானவனே
 சங்கமதுரையே சங்கமதுரையே தருமதுரந்தரனே
 தந்திரனையா தந்திரனையா தருமதுரந்தரனே
 அங்கவித்தா ராவங்கவித்தாரா அண்டரையே பொருவாய்
 அமைச்சதிகாரா வமைச்சதிகாரா அண்டரையே பொருவாய்
 கொங்குறுதின்புபவாண்டியப்பெத்திரொட்டுகசிறுபறையே
 கொட்டமிட்டுப்பரிதட்டிநடத்துவகொட்டுகசிறுபறையே. (ந.)

இங்கிதமாறா இங்கிதமாறா=இவண் இதம்மாறாத சந்தோஷத்தை
 யுடைய பாண்டியனே. எங்க ணுமானவனே =எவ்விடத்தும் பெரு
 மை பெற்றவனே. இன்பசபாலா இன்பசபாலா=இனியபசுக்களை
 க்காப்பவனே, இன்பத்தைத்தரும் நந்தமாறனே. எங்க ணுமான
 வனே=எமது கண்ணையும் ஒத்தவனே. சங்கமதுரையே சங்கமது
 ரையே=(தமிழ்ச்) சங்கமிருந்த மதுரையையேசேர்ந்த தலைவனே.
 தருமதுரந்தரனே=தருமாசுந்தனே. தந்திரன் யொ தந்திரனையா
 =வஞ்சம்பொருந்தாத நூல்களிடத்து அன்புற்றவனே. தரு மதுரம்
 தரனே=கற்பதருவின் இனிமைக்கு ஒப்புற்றவனே. அங்கவித்தா
 ரா=சேனைகளின் பெருக்கமுடையாய். அங்கவித்தாரா=அழகிய
 பாமாலையுடையாய். அண்டரையே பொருவாய்=பகைவர்களைச்
 சமர்செய்பவனே. அமைச்சதிகாரா=மந்திரியுத்தையோக முடையாய்.
 அமைச்சதிக்காரா=அமைத்த திகாரந்தங்களிலிருந்து (திறையாக

வருகின்ற) முத்துமாலையுடையாய். அண்டர் ஐயை பொரு
வாய்=தேவர்களரசனான இந்திரனையொத்தவா. எ. து.

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் கூ-க்குப்பாட்டு உஅ.

ய-வது சிறுதேர்ப்பருவம்.

வாரிதி முகட்டிடை யெழுந்திருள் குடித்தொளிநு வா
ன்பரிதி வரவுமவனை, மணிமகுட னுமெங்கள் வேள்குமா
ரெட்டதரை மகிபனது தேரினெதிராய்; ஆரிவனொ ராழிரத
மேறிவர லென்றுசின மாகித் துசக்கழைகளால், அங்கமுழு
வதுமிரத் தங்கொப்பு ளிக்கவுமெ யலமந்து சேந்துவென்
றித்; தாரியலும் வாசிரத முருளப்பு ரண்டுவிவி தாங்கமுடி.
யாதுபுனலிற், தங்கவு நினைந்துவரி மூழ்கிட வடித்துநித்
தமுமுடுக் கிளசை நகர்வாழ்; சீரியலு முக்யமந் திரியாண்டி
யப்பருகில் சிறுதேரு ருட்டியருளே, திருநா வீரட்டியரை
யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

விரதமார் கண்டனுங் கண்டதிச யித்துற வியந்துதுதி
கூறுமாறு, மேதினியி லாகம விதிப்படி நடந்திடு விவேகமணி
யாகவருமென்; சரதசண் முகபதிபி னோனென வுதித்தெ

வர் தமக்குமுன் னேனுமான, சரசரஞ் சிதசுருண சுழுகோ
லாகலவி தரணதர கபலசருண ; வரதகக மஹவச னு
மீர்தகிர் பாகரகு வலயபரி பாலதிலக, மகிபசற் சனதூரற் தர
விசைய கெப்பீர மங்கள விலாசசுவச்; சிரதர வலங்கிரு, த
சழாண்டி யப்பழுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநாவிரட்
டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

சந்தமுறு செகவீர ராமக் குமாரெட்ட தளதுரையும்
வாழமகிமைத், தானுப திப்பெருமை பெறுதீயும் வாழநீ தா
ன்பெறும காரும்வாழ ; வந்துவளை நின்மறமும் வாழநின்
பெருதிதியும் வாழநின் கொடையும்வாழ, வாய்ந்தயீ னுட்சி
சுந் தரமெனுகின் மருமானும் வாழவவ னேனுமதூரச் ; சுந்
தரமி குத்தமிழும் வாழநின் னேயந் துலங்கவரு வோரும்
வாழத், துதிபெறுகின் னிளசைநக ரமும்வாழ நம்மையுந் தொ
ண்டுகொளும் வேல்கருணைச் ; செந்திருவும் வாழவளர் புக
ழாண்டி யப்பழுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநாவிரட்
டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே. (௩)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 10-க்குச் செய்யுள் ௩௧,

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

௨
குமரன் துணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

உதாரசோதனைமஞ்சரி.

காப்பு.

நாதனைப்போற் றுண்டியப்ப நம்பதிமேன் மிக்ககொடைச்
சோதனைப்பா மஞ்சரியுஞ் சொல்லிடவே—சீதவொளி
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்புறுதே வீன்றமத்த
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்பு.

நூல்.

கங்கையணிசடைப்பெருமான் கண்மணியென்பதுதேற்
றக்கண்ணிற்றோன்றிச், செங்கையணிபெறப்பணிருதொகை
யாக்கொண்டின்னமுமோர்திணையுந்தாழாக், கொங்கையணி
மலையபலெகாடுத்தசுவைப்பாலையவாக்கொண்டுண்டென் று
ஞ், சங்கையணியவர்க்கொழித்தெனிருதயத்திலிருந்தருளுந்
தனிப்பெம்மானை. (க)

பொருந்தாகமறக்கொடிக்குப்பகிர்தவனை வென்றமதன்
புகழ்ச்சீராம்பல், முருந்தாகமறத்திவினையாடுசெவிவனையா
வென்மோகமாந் செய், விருந்தாகமறக்கமுடியாததினைமாவ
ருளவிரைந்துவாங்கிப், பெருந்தாகமறக்கனிவாயுறக்கனிவா
யருந்தவந்தபிரியத்தானே. (உ)

மயங்கடம்பமாதிபுரிமாதரையவாலிதிவழங்கிப்பூம்ப
ங், கயங்கடம்பமாருமதிக்கடவுள்வணக்கஞ்செய்முலைக்கயங்
கட்கிர்தப்,புயங்கடம்பமாகவுஞ்செய்புல்லறிவினேன்றவறும்
பொறுத்தாண்டேநித், தியங்கடம்பமாலிகைசேர்த்தியதிருத்
தோனிலங்கவருஞ்செவ்வியானே. (ங)

பத்துருக்கந்தனைப்பொருந்திப்பாவியெனச்செனித்திலங்
கைப்பதிவாழ்ந்தோன்மார், பத்துருக்கந்தனைத்துமுனெல்லா
கவுஞ்செய்மான்மருகப்பரனைத்தந்நெஞ்சத்துருக்கந்தனையரி
டந்தனிஹமுறமுழுக்கொடும்பாதகரைக்கொல்லுஞ்சத்துரு
க்கந்தனையாறுதலையானேபலைமகண்மதலையானானே. (ச)

மன்மகவானவுணர்நுயர்மாற்றியபேருதனியின்மைமாறு
வாழைச், சென்மகவானிலங்குசசிச்சேயிழையோடெழுந்து
வந்துசீராஞ்செல்வத், தன்மகவானதையுதவமணந்தானையிக
ழ்ந்தவர்முன்சனியென்றோது, வன்மகவாஹுட்புருந்துவருவ
துபோனடத்திவருமயிலினானே. (ரு)

தருவானையளித்துவரந்தருவானைக்குறப்பெண்ணெந்த
ழைக்குந்தெய்வ, மருவானைமகனையன்றிமருவானொன்முழு

வதுமிப்பாவி, கருவானையா துறப்பகருவானையுநுபுயங்களி
ஹற்றாடி, ஒருவானையூர்வானை ஒருவாமலுலவாமலுலவானை.

அடுக்கவரங்குன்றானையுறகண்டிலேவயிற்றெராமமமர்
தம்மை, நடுக்கவரங்குன்றானையெனச்சூழ்ந்துவரச்செயயிரா
ணியென்பாற், படுக்கவரங்குன்றானையதிபெவனப்புரிசூர்
படச்செய்தானைக், கொடுக்கவரங்குன்றானைக்கோதல்பரங்கு
ன்றானைக்குணக்குன்றானை. (எ)

இருதயவாரிசமலரிவிருத்தியறுதினமுமதியென்றோது
ங்க, திருதயவரிதிசிகரன்பூற்றெடுக்குங்கவிமரலேதிகழச்சூட்
டிக், கருதயவாரினியாதுணைகடவுளினீயலதெனவுங்கனிந்த
னோன்பால், வருதயவாரிகபரத்துவாழ்க்கைவளர்ந்தேதநிநனி
மகிழுவோனே. (அ)

திருந்தடங்காப்பேரிநையித்திருநகரின்முழக்குதலாற்றி
னமுஞ்செந்தேன், விருந்தடங்காப்பயங்கொடருந்தாதுகரும்
பெனவதற்குமிசுமன்போடு, பொருந்தடங்காட்டானைமுலை
ப்பூமசுணவினன்செவியைப்போக்கிச்செய்யப் பெருந்தடங்
காக்களின்மதுவண்டுஹுமினசையவதரித்தபெருமையோனே

காத்தகுலாபக்கனியாவருக்குமருடென்மலைச்சிகரத்தி
ன்மேலங், காத்தகுலாவெனமுடிமேய்புயலைவழுதிசிறைக்க
விடவேசோ, காத்தகுலாவைந்தருவோன்கனிவாலேபுனை

கொடுத்தக்கணமேயக்கார், காத்தகுலாதிபனெனவேபுலகமெ
லாமேத்திடுசீர்க்கனமுள்ளோனே. (க0)

செவித்துவருநிகராதசெவ்விதழார்க்கங்கசன்யாசிப்போ
ர்க்கம்பொன், குவித்துவருநீக்கவரையாதுபொழிபுயலெனக்
குக்குயப்பாலுட்டித், தவித்துவருந்தலைத்தவிர்க்குந்தாயை
யளித்தவனெனவுந்தரணிமீதற், பனித்துவருங்கருத்தமுத்
துப்பாவலன்பாற்சண்முகன்பின்பாவுற்றோனே. (கக)

வன்னகவிராயவிதழ்வாணிசதவுருவெடுத்தவரைசெயா
ணி, முன்னகவிராயசஞ்செய்திடவரினுந்தோலாதமுதமேயெ
ன்னுஞ், சொன்னகவிராயகவிசொலியவதானம்புரிவித்துவா
ன்கடெய்வ, மன்னகவிராயெல்லையப்பமகராஜனனேயங்
கொண்டோனே. (கஉ)

அரவசனம்புரிதேரையாகவறுமையிலுழலுமவரைத்தா
னுத், தரவசனன்குறுதனதனாக்கவுகோக்குங்கருணைத்தடங்
கணுளா, வரவசனன்புறுமடியார்மலரடியைமறவாதமனத்த
னேம, அரவசனங்கடலினமுதுங்கசக்கவந்திடுசெந்துவர்வா
யோனே. (கங)

இலகடிதழுடியணியாதெதிர்த்தவரினுடவிநிடைமெழு
ம்பேய்நாயின், வலகடிதங்கிடச்செயவில்வளைக்குமிருபுயத்
தானேமருமானெப்பாய், யலகடிதங்கனுப்புவனீவேண்டுவ

கேள்வநுந்தேலென்றனியேனுக்குப், பலகடிதமருமையிகப்
பாராட்டியெழுதியகைப்பனாமத்தானே. (கசு)

கருநாணையேற்றிமலர்க்கணைதொடுத்துமாரன்மயக்கஞ்
செய்மாதர், பெருநாணைவளையலொடும்பின்னிடுத்துத்தொடு
த்துணைநாம்பிரியானானே, திருநாணைவுறப்பிரிநாள்வெறுநா
னையாமதற்கெஞ்சிக்கையேக, வருநாணையெனமொழிந்துவ
ரகிதமும்புரிபெரியவனப்புள்ளோனே. (கரு)

சரசமதனாற்புளகாங்கிதமுறவேபுரியுமடந்தையர்தங்கொங்
யரசமதனாகவினையாடிடுவச்சிரமார்பாவவனியாள்வத் [கை
திரசமதனாகரகுபேராரஞ்சிகசுதுணசெழித்தமாமோ
கரசமதனாகருணாகரசுமுகாதுரந்தரசிங்காரமாலே. (கசு)

*பெருஞ்சிதம்பரவியவாபெருந்தருமபுரந்தானேபெலமா
புர, வருமலைநீர்வளைமருங்குற்றலபராபோதுறைசைவலவி
லோதர், இருதுடந்தைவருசீரங்கமுளாயென்மாமதுரையே
வந்தோர்க்குத், தருவிபரங்குன்னுனேசெந்தினகரணையனை
தமிழ்வல்லோனே. (கஎ)

மருங்கந்தப்பாதமிலாமாசுணநேராமெனும்பூமகவிர்பா
ர்வைப், பிருங்கந்தப்பாதுணப்பேரமுகுருந்திருமுகச்சம்பிரம

*. சிதம்பரம் தருமபுரம் மாயூரம் குற்றலம் துறைசை குடந்
தை சேங்கம் மதுரை பரங்குன்றம் செந்திரகர் என்னும் பத்து ஊ
ர்ப்பெயர்தொனிக்கக்கூறியது.

மகாமகோபாத்தியாய

பூமா, அருங்கந்தப்பா கணையகனிகைபொழிந்திடுமணியையரு
மையாயா, வருங்கந்தப்பாவெனவுமொருபெயரிட்டழைக்கி
ன்றவரிசையோனே. (கஅ)

கரவிசையாவரவிசையாகனகமகாகனகமகாகனிகைபோ
க, கரதமனுவிரதமனுகமகாசுகமாசுகமாசுகவாந்தமெல்லாம்;
பருகுடையாவொருகுடையாபரவமராபரவாராபதிகாக்குஞ்
சேய்க், குருவினவாமருவினவாகுலவரையாகுலவரையாகுல்
தோளானே. (கக)

தாண்டியப்பராகவனமெழும்படிவெல்பரிசுலாதனத்
திற்சந்து, வேண்டியப்பராகவனசவடிபந்தாகசமுகாவிலங்
குங்கூடற், தாண்டியப்பராகவனமாலையாதகற்றிராகற்ப
கவுகார, ஆண்டியப்பராகவனமேந்திரகோலாகவ்வையார
கோனே. (உ௦)

ஒருவருடமாகதம்பால்வந்திலையெனனக்கடிதமுரியேற்
கிந்து, ஒருவருடனனுப்பினினதாற்கேனேதுவுஞ்சொல்
வன்பூங்காலைத், திருவருடவாரியினித்திரைபுரிமாயனும்புக
ழத்தினகின்போலத், தருவருடங்கனவமெவமெனவிதுநான்
மட்டிலுஞ்சோதனைசெய்தேனல். (உக)

சோதனையான் புரிந்ததையுஞ்சொல்லுவன்கேள்முதலி
லொருசுவேதக்கொம்பு, நாதனையாருத்துதிக்கைபெற்றவனெ
ன்பாமெனவேநான்போய்ப்பார்க்கச், சாதனையாய்வண்டருக்

கேதான் தருமந்தானமுறுதாத்தனான், ஏதனையானிடம் பயமென்றிருதயங்கொண்டரனைமனமெண்ணினே. (1)

அவனையுமோர்பார்வையிலேதீயனெனமதித்துவிட்டே னப்பாலந்தச், சிவன்மனைவியமைநோக்கியொருத்தியறக்கொடியானோர்தெரிவையென்றுங், கவலைபுடனேசடைவாயிருக்குமிசுவர்பியெனக்கண்டேனுக்கான், தவமிதுதியாகமதைக் கெடுப்பதற்கேவருவெனனத்தான்கண்டேனே. (உ௬)

பின்புமவன்மனைவிகொடுத்திருயெனத்தெரிந்துவிட்டேன்பெருமைச்செவ்வேன், என்பவனுங்கனகமுனானென்னினுமுரசத்தனென்றேயியம்பப்பெற்றான், இன்பமுறுமவன்மனைவியரிலொருத்திவழுவைவளர்த்திடவே வந்தான், வன்புசெயுமொருத்திகடுங்குறத்தியெனத்தெரிந்துகொண்டேன் மனத்திறுனே. (உ௭)

அரிமுழக்கமடமாடுக்கடனனுநித்தாங்கிவிளாவவிலல்லாரில், ஒருபெண்ணென்றுஞ்செய்யான்மற்றொருத்திசென்மதரித்திரியென்றுற்றாராய்க்கேன், பீரமனனுவியானன்னமுமெடுப்பானவன்மனைதம்பியரைநோக்கித், திருநாமங்களவாணியின்னமுமேவஞ்சனெனத்தெரித்திட்டேனே. (உ௮)

இரதையையமதனையனுபவிப்பவளென்றோந்தனன்பின்னிலங்குமிந்தான், தருவெனச்சொன்னுமிடிக்கொடியவன

வன்மனை விசயத்தினையேபெற்றங், கரியமருந்தருந்தியொருகாசு
மிலாதிருப்பன் வடக்கதிபன்றன்னே, சரையுமனைதொறுமி
ரக்கப்பார்த்திருப்பானென்றுணர்ந்தேன்றரணிமீதே. (௨௬)

வேறு.

ஐந்தருவினமுங்கற்பமென்றுரைப்பதல்லதுவாகியா
தென்றும், இத்தவான்றேனுவெதுமருளாவென்றிசைத்திட
வருமிருதிதியோர், அந்தகன்பாலேயமைந்தனபுயலுமனுதின
மின்னலைக்காட்டும், சந்திரனிரவுகொண்டவனரியாசகமுறப்
பகறொறுந்திரிவான். (௨௭)

வஞ்சிநாட்டரசோசேரலன்பிதந்தவளமுறுபொன்னி
நாட்டரசோ, மிஞ்சியகொடியபுளியினென்னொளும் விளங்கு
செந்தமிழினுட்டரசோ, அஞ்சுதலமையாக்கைதவனெனவு
மங்கைகயினெல்லிபோலுணர்ந்தேன், மஞ்சறுதினேநேர்பவொ
வணய்த்துவரினுமின்றிஅதிசயம்மா. (௨௮)

உனத்திகாரப்பெயரினைக்கதிரோனுதவியமகன்பெறுபல
னாற், நினந்தொறுங்காணுளிகையுமுதவித்திழந்திடுசீர்த்தி
பெற்றனனீ, தனதிருகரத்தாலெடுத்தெடுத்தெவர்க்குந்தனத்
தனைவெறுத்திடக்கொடுத்து, மனமகிழ்வதினெல்லெறுக்கை
யென்றொருபேர்வழங்கினர்பொன்னினுக்கம்மா. (௨௯)

பாரியெமக்கெதுசொல்லண்ணலேயென்னப்பரனின்
தேற்றவந்தமக்கும், அணிபினைவிரும்பினினவெனப்பூண

ளவிலாதனகொடுத்திடுவாய், கணிபுறப்பின்னுஞ்செலவிடை
தருவாய்கருணையங்கண்ணையென்னில், ஹணிவுடனிடபங்
கேட்டனமெனவேதோன்றியங்கவைப்பீத்திடுவாய். (௩௦)

வேறு,

நினதுபெருங்கொடைப்புசுழையனந்தனொராயிரநாவா
னிகழ்த்தினுலு, மனதிலொருசுறிதுமுடியாதஃதங்கெவரிடத்
திலமையுமம்மா, வெனதுபெருமடமையினற்சோதனைசெய்
திடப்புருத்தேனிளசைராசர், மனதுமகிழ்மதியூகியெனதா
பப்பனெனுமலரிசைமாலே. (௩௧)

உதாரசோதனைமஞ்சரி

விசித்திர எழுத்தலங்காரம்.

சூகவா

சூலவு

சூவிசை

எர்செய் சூகவாசூலவுசூவிசைபெனுமுன்றெழுத்தேதற்ற
மொழிமுன்றிலினைமார், இங்குவெறியாடலைநிருட்பிடிவ்வி
லக்கமுதலேயுந்தமொழி கூறியிடுவாள், இன்னுநீவந்திடிலுத்த
மொழிகூறியீறிட்டமொழி கூறியிடுவாள், இதுவன்றிமுன்
சொன்னசொற்கள்நடுவுற்றதையெனக்கருள்வையென் ன வ
திலே; சேர்நடுவிலாததாற்பாடுவாணியலுஞ்சேர்த்ததனை
மாலேமாற்றாச், செய்வதனியாயமதிஸ்முதலீலாததுமேனோத
ர்ந்திலேனீறுநீக்கல், செய்யிலுநிற்கமுன் சொன்னமொழி
முன்றிலுஞ்சேர்கடையெழுத்துதமேவித், தென்றல்வரின்மு
தலெழுத்தின்பேரொருங்குரைத்திடுவழிகளோடிவருவா ள்;
வா ர்செய்நடுவில்லாதமுன்மொழியினோசைபலவாறுபுரிசுழ
விதனிலும், வாய்விட்டிரங்குமேல்விதமாந்துவாமொழிவகுக்
குமலருக்குமஞ்சி, மற்றுமப்படியானகடைமொழிகள்தேடி
யேமறைவாயிருப்பமென்றே, மய்யலொடுதிரிகுறளெனதரு
மையானமகள்வந்துசுகலீலைபுரிவாய்; கார்செய்கொடையுங்
கடையதாக்குகொடுத்துவருகர்னமகிபாலபூமா, கல்விக்குணதி
பதிசெல்லச்சுவாமிமகிழ்கருணைப்ரவாகமகிபா, கருத்தினி
லினித்திடுதமிழ்க்கவிவிரிக்குங்கருத்தமுத்தேதந்தர னீ ன் ற,
காண்டிபாபாண்டியாதாண்டுபரிநூண்டியிடுகனவாண்டிய ப் ப
மணியே.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

த னி க் க வி க ள்

வணக்கா வியம்ப கமடமின்னாள் வருந்த வருந்தா
தெழுதனைபைத், கணக்கா வியம்ப முடியாம்த் காமன் சாமத்
தினுந்தொடுத்தாச், குணக்கா வியம்ப திரும்பேரிக் குழலும்
விரும்பி யணையமா, யணக்கா வியம்ப கருங்கம்ப னனவாண்
டியப்ப மாமணியே. (க)

கரும்பா கரும்பா வெனும்விழிக்கைத் தோதைக்
கேகைத் தாயருந்தத், தரும்பா கரும்பா லமுதினுங்க சக்குஞ்
சக்குஞ் சுழலுமொரு, தரும்பா கரும்பா சுசுனுமெதிர்த்
துவந்தா விரங்கா யுனனுமனம், இரும்பா கரும்பா றைபா
சொல் லெனதான் டியப்ப மாமணியே. (உ)

பொலங்கா திலங்காத் திரங்குழலற் புதநா சிமலை
முலைக்குரல்கோ, கிலங்கா திலங்கா தின்றவளை கிளிவா யுரையா
மினையெவர்க்கும், கலங்கா திலங்கா முறத்தனியே கட்டி

யிருத்தி யணையரக்கர், துலங்கா திலங்கா புரியைவென்ற
துரையாண் டியப்ப மாமணியே. (௩)

திருக்கு மருக்கப் பெறுதனகச் சிறியோ ரெனவே
பெருமிதங்கொண், டிருக்கு மருக்கச் சறுபுலையி னிறுமாய்
பதலும் படிசெயவோர், கருக்கு மருக்கப் பாதரவுங் கனி
வாய் வருவாய் கடம்பணிப, வருக்கு மருக்கத் தாமருக்கும்
வணங்காண் டியப்ப மாமணியே. (௪)

தந்தத் தந்த மென்றுபர தழுஞ்செய் தறியான் பினும்
பல்கனி, தந்தத் தந்த மென்றுகசத் தனவென் றுமிழந்தாள்
மயலலைமி, தந்தத் தந்த மென்றுகிலுந் தரியா. தெறிவாள்
குறிந்நிர, தந்தத் தந்த மென்றுரைச்சி தழுவான் டியப்ப
மாமணியே. (௫)

வினையா பாரி பலருனையே விரும்பி வருந்தி யிட
வேசி, மனையா பாரி யெனத்தனத்தை வழங்கித் திரிவா
யீதவர்வஞ்சனையா பாரி னீதியதா தழைக்கும் புகழா வெறு
சொலுவாய், வினையா பாரி சாததரு வினையாண் டியப்ப
மாமணியே. (௬)

அடிக்க வடிக்கக் கரமேந்து மவர்த மாவி யனற்புழு
வாத், துடிக்க வடிக்கப் பணத்தினைவி சுவரு முளரோ
வுனையழைக்கும், படிக்க வடிக்கத் தனைக்குமெமைப் பரிந்து
விடுத்தாள் வருவைகளும், பொடிக்க வடிக்கப் பெறுரசப்பா
வுரையாண் டியப்ப மாமணியே. (௭)

கும்பஞ் சங்கங் கொடும்பகையாங் குயமா மிடற்று
மாதைமதன், அம்பஞ் சங்கங் கொடுங்கழுடுக் காது திரும்பா
தருள்புரிவாய், கம்பஞ் சங்கங் கொடுஞ்சமக்கும் கனமா
ளிகையும் பொனுங்கவிஞர், தம்பஞ் சங்கங் கொடும்பறக்கத்
தருவான் டியப்ப மாமணியே. (அ)

விரகம் பிடிக்கும் படிதொடுத்து மிகச்சஞ் சலமே
செயப்பொருவேள், துரகம் பிடிக்கு மரிக்கங்கந் தோவந்
தோவந் தலுதாரீ, உரகம் பிடிக்குங் கொடியன்முத லோர்
கள் மயங்க வேதரளா, கரகம் பிடிக்கு நேர்முழக்குங் கன
வாண் டியப்ப மாமணியே. (ஆ)

மெலிய வலியத் தரும்புழுகும் விரும்பா ளரும்பா
லூட்டுமொரு, சலிய வலியத் தருங்கடனஞ் சாயுண் டெமிழ்
வாள் மதனேவால், புலிய வலியத் தருஞ்சகிக்கப் போமோ
விவனா யணைகவிக்கு, வலிய வலியத் தருந்தருவாய் வழங்
காண் டியப்ப மாமணியே. (க)

சிறிது விசனமுற்றபோது சொல்லிய கவி.

கோபமொடுங் காதவிதங் கொண்டனையேல் யானுமனத்
தாபமொடுங் காதவழி தாண்டிடுவேன்—பாபமிணங்
காதமிசை பெற்றிடுநீ கண்டறிவாய் தாமதியேன்
நீதமிழை யாண்டியப்ப நே, (கக)

வெழுஞ் சினந்தத்து வேங்கைதருந் தோலனிவர்
வெழுஞ்சி னந்தத்து வேழினதை—ஆழமுறத்
தோண்டியாப்ப தாமலேகேர் தொல்புகிசீ ரோதனரை
ஆண்டியப்ப தாமலேகேர் மா, (கஉ)

கதவுக்குங் கற்றாணுக்குஞ் சிலைடை.

பித்ததிதற் பாங்கலையு மேவி யடைக்கனுற்றுத்
தக்கலிலே யோடிருப்புச் சார்தலினால்—இக்கு
உதவுந் தருவென் றுரையாண்டி யப்ப
கதவுங்கற் றாணுதிகர் கான். (கங)

என்றனக்கு மாதுலனீ யென்பதுபோல் நாயேனுந்
உன்றனக்கு மாதுலனா வற்றிருக்கும்—நன்றுமுறை
கொண்டிருந்தோ மாதலினீ ஊர்களுவர யாசித்தேன்
தண்டமிழ்க்கந் தப்பபுவி தா. (கஈ)

அகத்தியினி லெட்டை யகற்றினதி னேடு
சகத்திலொன் றற்றதுகேர் சாற்றம்—பகத்திகடு
இல்லாத முல்லையிசை யின்னிளசை யாண்டியப்ப
வல்லாளா வந்தனைகு வாய். (கஐ)

திருநெல்வேலியிலிருந்து பாங்கிளிக்குச் செல்லும்போது
எழுதிய கவிகள்.

வானகத்தா ருஞ்சிகர வண்கயிலே பேர்த்தவனைக்
கானகத்தா னைத்தசிவன் கண்ணுதித்த—மானவைவேற்

கந்தரது லாம்பவணி கண்டுபணி யாண்டியப்ப
கந்தரது லாம்பரவா கா.

(கௌ)

சிலசங் கதிசுருக்கிச் செப்புவன்கே னென்றும்
நலசங் கதிவிருப்பி னூர்க்கும்—பலநலஞ்செய்
யுந்திருப்ப ரங்கிரியா மூரினுக்கிக் கார்த்திகைநாள்
வந்திருப்ப ரங்கமெனு மால்.

(கௌ)

மருமாண யேத்திமுக மாநகர்க்குச் செல்வேன்
வருமாண போலவுமே மாந்தி—விருவாரந்
தாக்கவந்த வாயுவெனச் சாற்றுமொரு பேர்படைத்த
சீக்கவந்த னக்குவிருந் தேன்.

(கஅ)

ஆனதினா லீதுவரை யங்கிருந்தே னென்னினுநின்
மேனதினா டிப்புனைவர் வேணியமர்—வான
மதிப்பருவத் தின்வரைக்கும் வண்டமிழ்சொற் றேன்கார்
மதிப்பருவ மிக்கவரு வாய்.

(கஆ)

நின்கடிதங் கண்டுமிந்த நேரம்வரை யைந்தருவின்
நன்கடிதங் கம்பரனேர் நாட்டுநினக்—கன்பொடெழு
தாதிருந்த வம்பனுக்கோர் தாள்முகவூர்க் கீயெனகத்
தேதிருந்த வாழுமர சே.

(க௦)

வெறிவிலக்கு வெண்பா.

காலேநடுக் கொண்டகலைக் காரிகையே கேளிரண்டு
காலேவிட்ட தாமிமைக்குக் கண்டனமென்—காலேவிரி

யாக்குவனீ நோக்கினீ யாண்டியப்ப பூபதிபா
லாக்குவனீ நோக்கி னதை.

(21)

இதுவுமது.

அங்கசனா லஞ்சரிவை யாயினுமே வாடுவனீ
அங்கசனா லஞ்சரிவை யாயினுமே—எங்களனே
கம்பனைவா மெல்லுமன்றிக் காரிணையே யாண்டியப்ப
கம்பனைவா வென்றிடுமோ காண்.

(22)

இதுவுமது.

சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் றங்கிளசை மன்பகையைச்
சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் சார்நிதத்தால்—இங்கிவருக்
கென்பயனா மென்பயனா வேறலன்றி யாண்டியப்ப
மன்பயனா டப்புரியம் மா.

(23)

இதுவுமது.

தாண்டியமட் டும்பரிசூழ் தண்ணிளசைக் கண்கவிக்கு
வேண்டியடிட் டும்பரிசில் மேவியருள்—ஆண்டியப்பன்
தோட்டங்கை வைத்திடவோ துங்குயிலாட் கண்ணுபுதுக்
சாட்டை வெட்டி விட்டதிவென் காண்.

(24)

ஷை கடை தலைப்பூட்டு.

பூன்பங் கிடைக்குமனை யேயாண்டி யப்பமன்னாற்
பூன்பங் கிடைக்குவந்த தூந்தெரிவாய்—பின்பவனுக்

கில்லாக் கமடமதி யேந்திழையே யாகார

மில்லாக் கமடமதி லென்.

(௨௫)

நற்றயிரங்கல்.

வல்விக்க லுப்புமுலை மாதுகொளச் சந்துசொலும்

செல்விக்க லுப்புமுலை வந்தீரும்—கல்விக்கீ

ஆண்டியப்ப னுக்குவகை யாமவற்காங் கர்வமிலே

சாண்டியப்ப வப்புவிமீ தாம்.

(௨௬)

தொனிப்பாடித் திரிகையெனச் சமுன்றுகய வரைத்
துதித்துத் துயர்கொண் டார்க்கும், இனிப்பாடித் திரிவதிலே

யெனப்பிரமா னமுஞ்சொலுதற் கெனும்போ தென்முன்,

தனிப்பாடித் திரிகளைச்சேர்ந் தவன்போல்வந்ததைமறக்கத்

தந்தான் கூனாச், சனிப்பாடித் திரிப்பால்முன் இலங்கை

வென்ற வாண்டியப்ப தருவன் னோனே.

(௨௭)

கருங்கனவி நிகருமுலை விழிபர்புக மாண்டியப்ப

காமன் போல்மு, திருங்கனவி யாழனெனத் தேர்மதியு மாத்

யவுந் திருவும் வாணர்க், கொருங்கனவி டாய்தவிர வூட்டு

மிரக் கமுமழகு முற்றி லாரை, வருங்கனவி லேனுநினைத்

திடமாட்டே னினைக்கில்வரும் வாந்தி தானே.

(௨௮)

சிவகாசியிலிருந்து பந்தற்கால் வேண்டிமென்று வரைந்தமைக்குப்

பதில்வராமையற்றி வதனபுரத்திலிருந்து எழுதிய கவி.

உலகாரும் வேந்தரெலாம் புகழிளசை யாண்டியப்ப

வுசித ராஜ, திலகாரீ யனுப்புவதும் பலகாலே யானதினாற்

சிறிய நானும், பலகாலும் கேட்டலுக்க வேண்டுமென நினைத்திருந்த பண்போ வன்றி, இலகாநின் திடவனுப்பி யெனக்கெழுத மறந்தனையோ விபம்பு வாயே. (௨௬)

என்கூட வளையுயிரா விசைந்ததென்ற ராவணனை யெரித்த கற்புப், பொன்கூட வளைபுனைந்த புனிதனிக ராண்டியப்பா புகழ்நின் வீட்டின், முன்கூட வளையின்மறந்திருந்த குடை கொணர்ந்திலையேல் முனிந்து நின்றால், நன்கூட வளையொடுபா லுண்டுபல மாவருவ னானுத் தானே. (௩௦)

திருநெல்வேலியிலிருந்து எழுதிய கவி.

பெரும்பார்க்கு வள்ளலெனும் பிரபலவே ளாண்டியப்பிரபு தன்பாற், சுரும்பார்க்குங் குழற்கொடியே கடுத்து நிதம் வாழ்ந்திருப்பாய் சுகமே கொள்வாய், கரும்பார்க்கு மேயினிக்குங் கனகமுனக் குந்தருவான் கனியே தன்னை, விரும்பார்க்கு மிரங்கியருள் வேந்திவன்போற் கிடையாது விளம்புங் காலே. (௩௧)

மடந்தையலங் காரியிவன் மனம்போல வொருதினமா வதுநீ வந்து, நடந்தையலங் கூடுவதென் னொளினுமே புரிவை யென்ன ஞாயங் கொங்கைக், குடந்தையல வாஷ்வடங் கோடி படி ரெனத்தெரிக்குங் கோலே யிந்த, அடந்தையல ரிடத் துவைக்க லாமாமுத் தமிழாண்டி யப்ப மாலே. (௩௨)

புகலவடங் காப்புசழைப் பெறுமிளசை யாண்டியப்ப மா எனேன்றுப், பகலவடங் கைக்கனந்தம் பணங்கொடுத்துச்

சேர்ந்ததையும் பார்த்துக் கொஞ்சம், இசுவலடங் கொண்டு
வெறுத் தானிவன்மே லாசைகொண்டே யின்னுங் கொங்
கைச், சகலவடங் களும்பொரிய மயங்குகிறு வீதெனதி சய
பின் னாரே. (௩௩)

வனசங்கங் கணக்கரமே நிகருமட மாதுதன்ப வனி
யைக் கண்டு, கனசங்கங் கணப்பொழுதிற் கழலவிட்டா னாதுக்
கனைமார் காக்குங் கோவில், முனசங்கங் கணக்கின்றி யிழக்க
வுஞ்செய் தார்பிறுமா மோக மீறி, மனசங்கங் கணத்திரியா
துணைந்தனன்வா வாண்டியப்ப வரிசை மாலே. (௩௪)

ஆரும்பாயா சந்தனமா டுறப்பாய்த்து மறுபுறம்போ
யகன்மி னுட்குத், தரும்பாயா சந்தனமா பாயசமா வேதும்
வெறுத் ததுவு மன்றி, விரும்பாயா சந்தனமா வரவுமில்
யெனக்கதறி மெயிவ ளிற்றுத், திரும்பாயா சந்தனமேற் சே
ராயா வாண்டியப்ப செயபு மாணே. (௩௫)

கனகவனப் பரியகுடங் கனைநிகருங் கனமுலைதாங்
காது மாமோ, கனகவனப் பரிகலங்கை கலந்தறியாள் மயல்
மிகுத்துக் கலங்கு வாஸ்கோ, கனகவனப் பரிதுறுவ தனம
லர்ச்சி யகமலர்ச்சி காணச் சேர்வாய், கனகவனப் பரிமலியு
பிளசைநக ராண்டியப்ப கருணை மாலே. (௩௬)

விஞ்சாற்றுக் கவினிலங்கும் பரங்கிரியைத் தொழு
மடியே மிடியென் றோது, நஞ்சாற்றுக் கவிசனங்கொ ளாத
ருள்செ யாண்டியப்ப நண்பா கன்னற், செஞ்சாற்றுக் கவி

முதுக் கிணையாகுங் கழுதமுலைச் செவ்வேள் கோவைக்,
கெஞ்சாற்றுக் கவியனுப்பி னேமதனை யுனதுதந்தை யென்
போர் பாலும், (௩௭)

இருமருப்பு முலையருக்கு வெகுனிருப்ப முறமணக்கு
பினிய தேன, மருமருப்பு வெங்கணையெய் மாரனென வந்
துதித்து வணங்கா ரென்னும், வருமருப்பு வாரிதிக்கப் புற
முறச்செய் திளசைநகர் வாழுந் திவ்ய, தருமருப்பு னிதமணி
யாம் நமது செல்லச் சாமிவரோ தயவேள் பாலும். (௩௮)

காட்டியதிற் பிழைகளிருந் தாலுமுறத் திருத்தியிடக்
கனிவாச் சொல்வாய், நாட்டியமின் னூரிலங்கு சிவகங்கைக்
கின்றுசென்று நாலு நாளில், ஈட்டியபொன் மலிமதுரை
யுற்றிடுவேன் பின்புலர வெழுது வேனற், ரூட்டிகவா னென்
னன்னங் கியபுகழாண் டியப்பசர சப்பூ மானே. (௩௯)

நீலக்கந் தரனருள்சே ராண்டியப்ப ரஞ்சிதமா னே
யன் னாதா, லேலக்கந் தரமழைத்தும் வந்திலன்றார் தந்தி
லன்யா னென்செய் வேன்செவ், வேலக்கந் தரனமென வே
பொழியப் பொழியாது மின்னா ரேவி, சாலக்கந் தரதியினர்
தாங்களென் றொருமொழிபோய்ச் சாற்று விரே. (௪௦)

கருப்பஞ்சா றுங்கசந்து குமட்டியிடு மரிவைமுனங்
காமப் பாவி, அருப்பஞ்சா றுங்கரங்கொண் டெய்யவந்தான்

றுய்யதிரி பாகும் பாட்டில், விருப்பஞ்சா றுங்கவெங்க
ளாண்டியப்பா நீரவவே வேண்டுங் காலு, மருப்பஞ்சா றுங்
கனமுள் வேளையுமி ராவதனால் வரமாட் டானே. (சக)

பூச்சுமைதா னத்தனைபுங் கொண்டபடக் குறிக்கனி
யெப் போதுங் கொண்டாள், ஏச்சுமைதா னந்தருமம் புரி
நகருமேநகரு மெழுமே காம, மூச்சுமைதா னத்தெருளி
லேகிடந்தாள் வருவனென மொழிது வாயோர், பேச்சுமைதா
னத்தருநே ருங்கரங்கொள் ஆண்டியப்ப பெருமைக் கோவே.

அரசவசந் தானமருங் கின்னையெனப் பேசுமென
தருமைப் பெண்ணுங், அரசவசந் தானமட வாருமிலே வே
ளும்விதித் தகலா னன்றிப். பரசவசந் தானயமாப் பாடின்கோ
யாடிசம் பணவும் வெள்கிப், பரசவசந் தானதரு வாண்டி
யப்பன் பாலுமுறாள் பாவை தானே. (சங)

சங்காகங் காரினமா வெணுங்களுக்குந் தளவளமைச்
சந்தக்காரிக், கங்காகங் காமனம்பா லேதமரா யினதுதொடை
யிந்து சேர்ந்தித், தங்காகங் காகாவென் றேகதறி யுண்ண
வொன்னார் தசையை யூட்டும், தங்காகங் காகுலசே சரவ
துலா வாண்டியப்ப சுகிந்த வானே. (சச)

பதம்படிய மாதருடன் பதமியற் றென்னின்மதப்
பாவி யானாற், பதம்படிய மாநொடியிற் பாயுமினிப் பாயுமினைப்
பழமென் பான்பற், பதம்படிய மாவாசை மூன்றுமெடுத்த

துண்டுநிலைப் பறச்செய்தைவர், பதம்படிய மானிசமஞ் செய்
தவனே ராண்டியப்பா பாவிப் பாயே. (சுடு)

கட்டினமத் தனைப்பொருவே னே விரித்து வாரிமுனங்
கடையப் பாம்பாற், கட்டினமத் தனையமுலை யரைப்புண
ராண டியப்பாநாம் கடனா லேப, கட்டினமத் தனையவிடு கிட்
டியென வட்டிவரக் கண்டே மைந்திங், கட்டினமத் தனை
குறுகுந் தேராததந்தா யேன்மிகச்சுங் கடங்கொன் னோமே.

கண்டங் கண்ட முடியாத கனிவா சகத்திங் கருளு
வைவீங், கண்டங் கண்ட மாமதியின் கவிதைக் காமன் பணி
யிலுளைங், கண்டங் கண்ட போவெனவே காறி யுமிழ்வான்
பகைவர்களைக், கண்டங் கண்ட மாக்கிடுமென் கனவான்
டியப்ப மாமணியே. (சுள்)

எழுந்தப் புணரி முழுக்குமத னேவிற் கலங்கி விழிப்
புனற, வழுந்தப் புணரி னுரியரே வருந்தா றுவரென் தேமடு
ளில், கிழந்தப் புணரி யெனப்பதங்கு மின்னாட் கின்னாட்
கனிந்துமுலை, யழுந்தப் புணரி னியங்விதை யணியாண் டியப்ப
மாமணியே. (சுஅ)

இதுமா தருமா லெனவிதுவுக் கிரங்கி யுறங்கி டாது
நினைப், புதுமா தருமா விடவடிவம் பொருத்திற் றெனவே
கொடுத்திடுகைப், பதுமா தருமா வெண்ணைவெறுப் பதுமா

தருணை யென்பளணை, பொதுமா தருமா விலைபொருந்தப்
புணராண் டியப்ப மாமணியே. (சக)

கொடுக்குந் சாரதி யாகதுங் காவனு கூல வாண்டியப்
பேந்தரா விஜயனை, அடுக்குந் சாரதி யாமுனைக் கண்டுமா
லாகி நாடுவள் வாடுவள் பன்னகக், கடுக்குந் சாரதி கோவா
வெனுமிடைக் கன்னி பாலுவந் தின்றுதன் கையிசை, உடுக்
குந் சாரதி காரிதெவ் வோதுநா லுள்ள வித்தை யனைத்தும்
புரிவையே. (ரு0)

பெருவி ருந்தைய ருந்தனல் போலுங்கு பேரன்
வாட்டநன் காமனை நீங்கியே, தெருவி ருந்தைய னேபர
னையெனத் தேங்கியேங்கிப் புலம்பிகைந் தன்னைகான்,
வருவி ருந்தைய ருங்களை முன்னமிய் வாறு கண்டிருந் தா
ரோவென் றோர்வள்குழ், தருவி ருந்தையவா மொடு பேணிள
சைக்கு ளாண்டியப் பேந்தரகீ லோர்வையே. (ருக)

மோகப் பாவிக்கு நானென்ன செய்குவேன் முற்று
மேவினை யேவினன் சர்க்கரைப், பாகப் பாவிக்கு மேயென்று
வாடுமிப் பாவை மேலுன்ன வாவைச் செலுத்துவாய், மாகப்
பாவிக்கும் பூசுத்தின் மேல்வளர் வண்மை சூழிள சைத்துரை
மார்க்ககண், னாகப் பாவிக்கு மத்திரி தத்திரி யான வாண்டியப்
பேந்திர சிங்கமே. (ருஉ)

எந்த வித்தை யனைத்துந் தெரிந்துரை யெங்கள் ஆன்
டியப் பேந்திரன் பானித, புந்த வித்தை யனைநனைத் தேமிகு

மோக மீறி விவாகமு மின்றிய, சந்த வித்தை யனைவொடு
மேவினாள் சாமி நீயினிக் காமத் தழவினை, வந்த வித்தை
யனையரு வந்திட வாழ்வி யென்றுரைப் பாய்பசங் கிள்ளையே.

நித்த ராசனு மாரிசி யாமயல் நீங்கி னூர்பா மீழ்முழந்
தாளும்வன், னத்த ராசனு மன்பகை யாங்கனி நங்கைக்
கெங்ஙனம் போமனை யேவெகு, சுத்த ராசனு மானங்கண்
டோமெனச் சொல்ல தென்னவர்க் கின்றே விளசையு, தித்த
ராசனு மெச்சாண்டி யப்பனைச் சேர்வை நீயுங்கண் டாவிது
திண்ணமே. (௫௪)

பந்தங் கொண்டலை மேவப் பயந்திடும் பார மாழலைக்
கன்னியை நீபல, வந்தங் கொண்டலை நேர்பகம் விங்கவோ
வாது!சேரக் கருக்கொண்ட தென்றெனா, தந்தங் கொண்டலை
மேலடித் தாளிதற் சைய மில்லைவந் தேமணஞ் செய்கொ
டைச், சந்தங் கொண்டலை பொக்கக் கவிக்கருள் சாமி யாண்
டிபப் பேந்திர பூமனே. (௫௫)

புல்ல வாதுவ ராமித முாயெனப் போந்து மாரணங்
கெஞ்சவ தன்றிமுன், வெல்ல வாதுவ ராதுதிற் பானந்த
வேளை தான்வசந் தாபர சென்னவுண், டல்ல வாதுவ ராகம
தையுரைத் தாலு மஞ்சலி செய்வளிக் கன்னியை, வல்ல
வாதுவ ராபுரி காத்தவா வள்ள லாண்டியப் பாவந்து
சேர்வையே. (௫௬)

நேத்தி ரங்களைக் கண்டிகழ் நீலமே நேரு மாதர்கள்
சூழிள சைக்கணென், னுத்தி ரங்களைக் கண்டினி தாய்த்தரு
மண்ண லாண்டியப் பேந்திர நீயருள், பூத்தி ரங்களைக் கண்
டின கள்ளனார் புத்தி ரன்பொரப் பெற்றவன் பின்னேசற்,
பூத்தி ரங்களைக் கண்டினை நேரிசை பாடு வாள்நட மாடுவன்
கூடவே. (௫௭)

வாதி யானனங் காமனு மேபொர வந்த நாள்முத லுன்
றிரு நாமமே, மாதி யானநங் கைக்குது பொய்யல மாதி
யாகந்த ருந்துரை யேபொரு, தூதி யானந் தஞ்சொல்லு
வேனென்று தோன்றி டாதனை யேற்றனை வாய்தசப்,
பாதி யானனம் பெற்றவர்க் கன்புசெய் பால வாண்டியப்
பேந்திர சிங்கமே. (௫௮)

தருவாயி தாகரவா ரிதியாகு முன்சமுகந் தனிலெண்
னாளாம், ஒருவாயி தாவுரைத்துச் சென்றபடி வந்திலனை
யுருத்து நீபொய், வருவாயி தாவெனவே கினம்புரியேல்
நானுமரு மகவா மைய்யா, குருவாயி தாதையிவர் தேவெ
னக்கொ ளாண்டியப்ப குணபூ மாணே. (௫௯)

சந்தக்கந் தப்பாவின் தரமுணரென் மணியேயென்
சாமி யேயென், சொந்தக்கந் தப்பாவென் நெவர்களுஞ்சொல்
லாண்டியப்பச முகந் காப்பாய், இந்தக்கந் தப்பாம லேற்றசெவ்

னெஓம்பரங்குன் றிருந்தோய் துளாய்ச்சிந்தக்கந் கப்பாதத்
தெற்றுமிப முலைக்குதமான் சேருங் கோவே, (௬௦)

அரும்புலவா விச்சமந்த பேரையும்பா டித்திரிய தழை
த்தே யன்பாய்ப்,பெரும்புலவா கமைப்பாடென் றிருதிதிபுந்
தந்ததன்றிப் பிரிய மாயா,வரும்புலவா வென்றழைக்கு மடந்
தையர்வே ளாண்டிப்ப மாறன் முன்னேன், விரும்புலவாக்
கிழிதரும துரைக்கழைத்தென் றனக்குமகிழ் மிகச்செய்
தானே, (௬௧)

திலகநியா யத்துரைமா ரரசுபுரி யிளசையெனுஞ் செழு
நல் லூருக், கிலகநியா சத்தொடையான் மந்திரிபோல் வந்து
தித்தெவ் வியலுந் தேர்ந்து, வலகநியா னவரைமயக் காண்டி
யப்ப பூமனைய மானீ யென்னப், பலகநியார் வத்தொடுபெற்
றுதனியெனக் கின்பரசம் பாலித் தானே. (௬௨)

நம்பரத்தை யரைக்கணையா லெய்தவனுற் சோர்கொ
டிக்கிற் நாட்டாய் மாறே, வம்பரத்தை யரைக்கவழித் திடக்
கரைக்க நினைப்பர்பல வாறு நித்த, மும்பரத்தை யரைக்
கணக்கி லாதுபுணர்ந் திதைவெறுத்தல் முறையோ. சேர்
பொன், னம்பரத்தை யரைக்கணிபாக் கவிஞர்களுக் தரு
ளாண்டி யப்ப மாலை. (௬௩)

கரையுங் கடலா ஹவ்மனக் கரையு முரசு மாக்குமனங்,
கரையு கிராய்த் திகழ்நருங் கரையு நெருக்கி யணைஞுவன்
சர்க்; கரையுங் கனிபுஞ் சீனியுமே கரையும் படிதோத் திர
மென்முரு, கரையும் பரையும் பகிர்ந்திடே கரையும் புரியுந்
தமிழ் மாரல்; வரையுங் கொடையாய்க் கொண்டிசை வரை
யுந் திருவா யுதியுமை, வரையும் புரந்து வருமாத வரையு
நிராண்டி ப்பனுமே; வரையு மயக்கு மெழுத்தாணி வரையும்
படிதத் தனினிதித்து, வரையுஞ் சலியா தெழுக்கோடி வரையுங்
கனிக னெழுதுவினே. (கூசு)

த னி க் க வி க ள்

முற்றிற்று.

